

6474

1927

К6474

НОВЕ МИСТЕЦТВО № 28

1927

1927
27004

87751
ЦЕНТРАЛЬНА
НАУКОВО-УЧБОВА
БІБЛІОТЕКА

Ескіз костюма до балета „Червоний мак“. — Худ. А. Петрицький

КРАЄВИЙ ВІДДІЛ
ВУФКУ

ЛВІВ,
вул. К. Лібкнехта, 5
Телеф 20-96 і 15-85

1-й

ІМ. К. ЛІБКНЕХТА

вул. К. Лібкнехта

Каса з 5 год.

2-й

ІМ. КОМІНТЕРНА

вул. 1-го Травня

Каса з 4 год.

3-й

ЧЕРВОНИЙ МАЯК

Сергіївський майдан

Каса з 4 год.

4-й

ІМ. К. МАРКСА

вул. Свердлова

Каса з 5 год.

5-й

ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО

вул. Свердлова

Каса з 5 год.

В робітничих
районах

6-й

ЖОВТЕНЬ

вул. Жовтневої Ре-
волюції, № 32
(кол. Москалівська)

7-й

ПРОЛЕТАР

(кол. Сучасний)

ріг Кладовищенської
та Гітської вулиць

Каса з 4 год.

ДЕРЖКІНО-ТЕАТРИ ВУФКУ

3 вівтірка 20 грудня

Продовжено на 2-й тиждень

КАЛАМУТЬ

За участю ПАНОВА

Останнє виробництво ВУФКУ

„ЦЕМЕНТ“

ІІ РЕПУТАЦІЯ

РОЗІТА

За участю МЕРІ ПІКФОРД

„ЦЕМЕНТ“

Б Е Л Л А

РОЗПЛАТА

Фламандський

БІЛИЙ

хлопчик

МЕТЕЛИК

**ХАРКІВСЬКА
ДЕРЖАВНА
ОПЕРА**

РИМАРСЬКА, 21.

Телефон 1—26.

**ВІДКРИТО ПРОДАЖ
АБОНЕМЕНТНИХ
ТАЛОНІВ КНИЖОК**

Вівторок 20 грудня Абон. Б.

КАРМЕН

Опера на 4 дії

Четвер 22 грудня Абон. А.

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії 24 епіз.

Субота 24 грудня

ФАУСТ з „Вальс. ніччю“

Опера на 3 дії

■ ВСІ КВИТКИ ПРОДАНІ ■

Середа 21 грудня Ген. проба

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії 24 епіз.

П'ятниця 23 Грудня Абон. Б.

ЧЕРВОНИЙ МАК

Балет на 3 дії 24 епіз.

Нед. 25 грудня

**ЧЕРВОНИЙ
МАК**

Пон. 26 грудня

КАРМЕН

■ ВСІ КВИТКИ ПРОДАЮТЬСЯ ■

РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

**ПОМЕЩЕНИЕ
ГОС. ЕВР. ТЕАТРА**

бывш.

Малый Театр
Харьк. Набережн. 6
Тел. 35-54

Вторник 20 среда 21 четверг 22

Премьера!

Тренин

ЛЮБОВЬ ЯРОВАЯ

Пьеса в 5 актах. Пост. гл. реж.
Алексеева худ. Пеленкин

Пятница 23 декабря

**ИВАН КОЗЫРЬ
и ТАТЬЯНА РУССКИХ**

Пьеса в 3 акт. 21 епіз. Пост. глав
реж. Алексеева худ. Пеленкин

Суббота 24 декабря

БРОНЗОВЫЙ ИДОЛ

мелодрама в 5 актах, пост. Гетманова, худ. Пеленкин

Воскресенье 25 декабря

Утренник

ГОРЕ ОТ УМА

Вечером

КИНО-РОМАН

муз. ком.
в 4 актах

Пост. Хорват худ. Пеленкин

Утренник. Понедельник 26 дек

Иван Козырь и Татьяна Русских

Пьеса в 3-х актах 22 епіз. Пост.
гл. реж. Алексеев худ. Пеленкин

Вечером

БРОНЗОВЫЙ ИДОЛ

мелод в 5 акт Постновка
Гетманова худ. Пеленкин

Зав. худ. частью **А. С. Самборская**. Художник **Н. К. Пеленкин**

Директор **И. С. Вайнберг** Администратор **Георгий Бунин**

(Главн.) Администр. **Я. Подольский**

У. С. С. Р.

:: ХАРЬКОВ ::

Зимний Сезон

1927-28 года

**НАЧАЛО
СПЕКТАКЛЕЙ**

РОВНО

в 8 час. веч.

После 3-го

сигнала вход

в зрительный

зал закрыт

... для всех ...

ПЕРШИЙ

державн.
театр для **ДИТЕЙ**
вул. СВЕРДЛОВА, 18

3 20 до 25 грудня

**ДЯДЬКОВА
ТОМОВА
ХАТА**

Початок о 1 годині.

Дир. театру **О. Я. ГОРОДИСЬКА**
Гол. администр. **А. Б. ЯКОБСОН**

**ЦЕНТРАЛЬНА
= НАУКОВО-УЧБОВА =
БІБЛІОТЕКА.**

ДЕРЖАВНИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР

„БЕРЕЗІЛЬ“

Вул. Лібкнехта 9
Тел. 1—68.

Вівторок 20 Грудня

Середа 21 П'ятниця 23
й Субота 24 Грудня

четвер 22 Грудня

Неділя 25 Грудня

Понеділок 26 Грудня

ЯБЛУНЕВИЙ ПОЛОН

Драма на 13 епізодів.

ЗАКРИТІ ВИСТАВИ

М І К А Д О

ЯБЛУНЕВИЙ ПОЛОН

Уранці Сава ЧАЛИЙ Увечері СЕДІ

Початок о 8 год. веч.

Квитки продають з 11 до 2 год.—від 5 до 8 год.

ДЕРЖАВНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР

СЕЗОН
1927-28 р.

„БЕРЕЗІЛЬ“

НАНОВО ВІДКРИТО ПРОДАЖ АБОНЕМЕНТНИХ
КНИЖОК

СЕЗОН
1927-28 р.

РЕПЕРТУАР:

1. НАРОДНИЙ МАЛАХІЙ
п'єса-сатира Куліша
2. ЯБЛУНЕВИЙ ПОЛОН
Дніпровського
3. БРОНЕПОЇЗД — Іванова
4. О Т Е Л Л О — Шекспіра
5. ЖОВТНЕВИЙ ОГЛЯД
6. М І К А Д О — Сулівана—опер
7. С Е Д І — Могема й Колтона
8. Ш П А Н А — Ярошенка
9. ДЖІММІ ГІГГІНЗ — Сінклера—
Курбаса
вистава на 5 дії
10. ПРОЛОГ — Бондарчука—Курбаса,
вистава на 5 дій
11. САВА ЧАЛИЙ — Карпенка-Карого,
вистава на 4 дії
12. КОРОЛЬ БАВИТЬСЯ
В. Гюго, Мелодрама на 3 дії
13. Бузанівський лицедій
Мамонтова
14. ГАЙДАМАКИ — Шевченко-Курбас
(в дні Шевченківських свят)
15. ЗАГІН ГУНДА — Вольфа Фрідріха

УМОВИ ПРИДБАННЯ АБОНЕМЕНТНИХ КНИЖОК (КРЕДИТНИХ ТАЛОНІВ)

Випущено в продаж нові абонементні книжки ціною в 4 крб. і 8 крб.

Абонементні книжки мають право придбати завкомми, місцкоми, члени профспілок, члени спілки кустарів, червоноармійці та учні.

Абонементні книжки дійсні на всі вистави Держдрамтеатру „Березіль“ до 15 квітня 1928 р. крім закритих вистав.

Пред'явник абонементної книжки в обмін за вирвані з неї талони має право отримати в насі „Березоля“ потрібну кількість квитків за знижкою в 40% з номінальної ціни. В разі потреби здача видаватиметься тільки талонами.

Абонементні книжки продає абонбюро Держдрамтеатру „Березіль“ як за готівку, так і в кредит до 4-х місяців, не більше однак 1-го квітня 1928 р.

АБОНЕМЕНТНА РОЗЦІНКА НА АБОНЕМЕНТНІ КНИЖКИ (КРЕДИТ. ТАЛОНІ).

НАЗВА МІСЦЬ	Ном. ціна	Абон. ціна
Купони в ложу бенуару	2	1
” ” б-етажу	1	50
” ” 3 пов. .	1	20
Партер 1—4 ряд. .	2	50
” ” 5—7 ” . .	2	25
” ” 8—10 ” . .	2	1
” ” 11—12 ” . .	1	75
” ” 13—14 ” . .	1	50
Амф. бен. 1—2 ” . .	1	75
” ” 3—4 ” . .	1	50
” ” 5—6 ” . .	1	30
” ” 7 ” . .	1	25
Амф. б-ет. 1—2 ” . .	1	75
” ” 3—4 ” . .	1	50
Амф. 3 п. 1—2 ” . .	1	40
” ” 3—4 ” . .	1	10
Купони 1 ” . .	1	80
” 2 ” . .	—	—

Абонементне бюро відкрито щоденно з 11—2 год. і з 5—8 г. веч. Адреса: Харків, вул. Лібкнехта, 9. Замовлення приймають (по заявках абонбюро): агентура, по пошті, письменно, тел. № 1-68 і 29-56 і в самому абонбюрі (вул. К. Лібкнехта, 9).

Директор театру Л. О. Даужів

Головний адміністратор В. І. Новицький

Завабонбюро В. Цвицишин

НОВЕ МИСТЕЦТВО

Адреса редакції:
Харків, вул. Карла
Лібкнехта, б. № 9.
Телефон № 1-68.

ТИЖНЕВИК

ВИДАННЯ ВІДДІЛУ МИСТЕЦТВ УПО УСРР

№ 28 (69)

20 ГРУДНЯ

1927

Час подбати про театральний сезон 1928-29 р.р.

В радянській театральній практиці ми вже маємо деякий досвід. Ми ще не опанували досконало всіма деталями цієї складної справи в умовах, цілком одмінних від дореволюційної обстановки, але невеликий наш досвід дає нам можливість на наступні роки де-що передбачити при організації сезону. Треба тільки завчасу починати справу.

За попередніх років роботи наша оснівна біда була в тім, що ми не мали змоги завчасу опрацювати план організації сезону. Коли з драматичними театрами йшлося у нас трохи краще, то з оперними де ми найменше мали досвіду, зовсім ненормально. Доводилося приступати до набору акторів і мистецько-керівничого апарату тоді, як всі терміни минули й на театральному ринку лишалися сили не завжди першорядні. За таких обставин, щоб не лишитися лише з другорядним складом, доводилося перевищувати ставки, що відбивалося негативно на бюджеті наших театрів.

Художню оцінку роботи наших театрів за першу половину поточного сезону ми дамо в січні місяці, тоді ж підвидемо й підсумки і матеріального їх добробуту на підставі певних цифр. Проте вже тепер можемо сказати, що маємо безперечний успіх у веденні матеріальних справ наших театрів:—усі субсидовані НКО і ті, що на державному бюджеті, театри, за винятком лише столичної опери, закінчать першу половину сезону не вийшовши за межі встановлені бюджетом. Це вже ми вважаємо великим нашим досягненням, оснований на використанні досвіду роботи попередніх років. Правда, нам певно не доведеться ще ставити питання про зменшення розміру субсидій нашим театрам

в наступнім сезоні, однак і той факт, що мабуть не треба буде асигнувати додаткові суми,—вже факт знамений. Це дасть нам можливість за рахунок торішнього природного росту нашого бюджету, поширити мережу стаціонарних театрів і в такий спосіб перевести в життя постанови X З'їзду КП(б)У в справі культурного будівництва.

Але все це пощастить зробити тільки в тім разі, коли до справи підготовки сезону наступного року ми приступимо вже зараз. Вже зараз адміністрації театрів в основному треба намітити акторський склад і мистецько-керівничий персонал майбутнього сезону, припасовуючи його до репертуару.

В процесі роботи поточного сезону виявлені певні хиби: мала працездатність актора, мала припасованість його до репертуару, недосконале знання української мови (оперні театри), старі, консервативні й зараз у многих театрах відкинуті прийоми режисерської роботи і т. інш. Ясно, що в наступнім сезоні всі згадані хиби можна виправити, коли зараз уже почати думати про його організацію. Ми маємо також уже через кілька років переведений досвід організації системи кредитування глядача через абонементи. Що року випробовуючи цей спосіб притягнення до театру глядача, і на цьому в оснівнім будуючи прибуткову частину кошторису театрів, ми мали можливість випробувати різні варіанти абонементної системи й одібрати з них найпридатніші до умов роботи кожного окремого театру.

Ми згадали лише окремі моменти, що їх треба передбачити адміністрації театрів при переведенні підготовки сезону наступного року, і не ставили собі завданням

цієї коротенької статті накреслити програму роботи. Це ми зробимо в низці статтів найближчим часом. А зараз нашим завданням було тільки завчасно поставити питання, завчасно нагадати керівничому апарату театрів про необхідність уже зараз почати роботу в справі підготовки сезону наступного року.

Нам здається за раціональне вже тепер адміністративно-мистецьким урядам театрів перевести низку нарад у межах

свого підприємства, що на них (нарадах) буде накреслено основний план роботи і акторський склад на майбутній сезон. А далі мабуть треба буде скликати на ради об'єднані при освітньо-керівничих органах для поєднання цих планів окремих театральних підприємств та уникнення моментів непотрібної конкуренції.

Товариші адміністратори й художні керівники, приступайте до роботи завчасно.

Нотатки в справі літньої роботи наших театрів

(В порядку обговорення)

Тепер Всеукрпосередобмис уже розсилає своїх представників до Москви як він каже „на предмет урегулювання оперативного плану“ літніх гастролів московських та ленінградських театрів на Україні. Чи це прямий обов'язок Посередобмису, — регулювати „предмети“ гастролювання Москвичів та Ленінградців, — не будемо торкатися. Нас цікавить хто, і чи взагалі хтось регулює „предмет“ оперативних планів українських державних театрів? Боїмося догадуватися, що це роблять московські та ленінградські Посередобмиси. Цікавить нас також чи в літнім оперативним плані Всеукрпосередобмису передбачено українські вистави, бо за практикою минулих літ знаємо, що за організацію вистав українських театрів літом ніхто не береться й навіть нікому не соромно, що на протязі з травня по жовтень на Україні (візьмім Харків, Київ, Одесу) ні один український театр не грає, а грають виключно руські, що всі як один літом кидають Москву та Ленінград і до пізньої осені не виїзять з України.

Коли в часи царя й православія це була потрібна річ, як ланка в системі обрусительної політики, як допомога Пуришкевичам, Шульгінім і Евлогіям, то тепер така політика може й шкідлива. Одно її тільки виправдує, і саме те, що політика ця не планова, а роблять її, будемо надіятись, театральні адміністратори та потайні, а то й явні антрепренери, правда не без допомоги Всеукрпосередобмису. Очевидно Всеукрпосередобмис, як економічна організація, не мусить читати, а тим більше засвоювати відповідні директиви із резолюцій з'їздів та пленумів КП(б)У, що постійно нагадують про всебічну допомогу розвитку молодій української культури. А варто б їх читати.

Ми ані крапельки не думаємо, що

гастролі руських театрів Москви та Ленінграду на Україні непотрібні. Вони дуже потрібні і передовсім гастролі знаменитих театрів своїм художнім майстерством. Набуте за зимовий сезон треба показати на Україні. Але це стосується передових театрів, а не всіх, що їх десятки є в двох столицях РСФРР. Проте незабаром у хроніці театральних журналів писатимуть: Московський театр ім. такого-то „в плановом порядку“ намітив гастрольну поїзду на Україну, ім. такого-то на південь СРСР, ім. такого-то „в плановом порядку“ одвідає міста: Харків, Київ, Одесу, Дніпропетровське та інш. Найголовніше тут, що „плановом порядку“. За такого стану річей коли б навіть одважились наші українські театри продовжувати свою роботу влітку, то хіба їм встояти перед „столичними“ гастролерами.

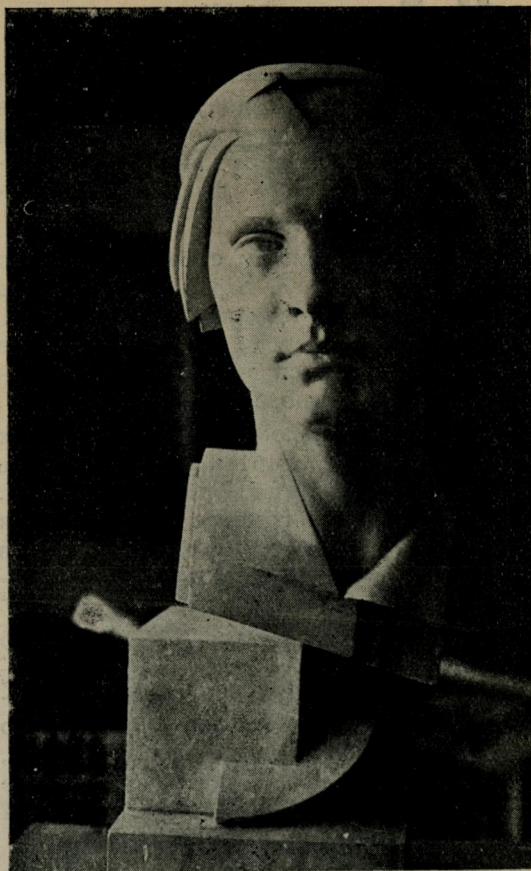
Підходячи до порушеної справи з боку глядача, можна запитати; чому він протягом 5-6 місяців не може піти в Український театр? Чи не одвикає він за тих 5-6 місяців від свого театру? Не будемо говорити вже про такого глядача, як Югославська студентська делегація, що їй минулого літа показували харківську Держдраму пошленими виставами ленінградського театру сатири (мабуть не дуже вони повірили в культурні досягнення радянської України), а й взагалі такий стан річей на нашу думку неприємний.

Нам закинуть, що організація українських вистав у літку коштуватиме НКО великих грошей. А хіба гастролі москвичів комусь не коштують? Хіба НК шляхів не докладає що-року, перевозючи МХАТ з Москви до Тифлісу, чи куди інде, безкоштовно, а Малий театр за 50% ціни! Хіба не докладають наші організації, даючи таким гастролерам цілу низку пільг, прикладом звільнення від

поборів Червоного Хреста, що його кожного року має Малий театр, тоді як наш Березіль платить аж 10% за деякі постановки? Хіба Комхози й Фідвідділи не дають пільг? Адже для цього досить тільки листа від тов. Луначарського, чи когось іншого з Москви. Чому не дати тих самих пільг українським театрам!

Дайте відповідні пільги й нашим театрам, то будете мати ціле літо в таких центрах як Харків, Київ та Одеса постійно один драматичний український театр. В Харків вони всі радо поїдуть, бо, це буде для них своєрідна виставка, щоб показати все своє краще, так само поїдуть і до Києва та Одеси, от і не буде нам соромно, що у нас на Україні немає влітку українського театру, та й глядач наш не одвикатиме від нього. А коли б навіть довелося докласти якусь копійку чи дві при цім то чому ж не докласти, коли це потрібне так само, як і зимою.

Конкретно: чи не варто-б Всеукрпосередробмисові, взятись за справу регулювання планової роботи українських театрів влітку. Добре було б, коли б на сторінках преси. Укр. Посередробмис дав нам відповідь, розказавши про свої плани використання українських державних театрів в літній сезон. **М. Д-а.**

Вист. образотв. мистецтва до Х Жовтня. Вгорі: „Голова“. Скульп. Яковлева; внизу: „Пленвідділ“. Худ. Прохорова

Київський театр для дітей ім. Франка

В Києві от уже третій сезон працює театр для дітей; що-року він поліпшує свою роботу і нині вже по праву увійшов до мережі стаціонарних театральних підприємств, як цілком зформована театральна одиниця.

У нас на цей театр суспільство мало якось звертає уваги, дарма, що він уже вийшов із стадії шукання своїх шляхів, виробивши собі методи для більше менше значного обняття свого все ще мало виченого й своєрідного глядача.

Аж ніяк не переоцінюючи мистецьких надбань театру для дітей і додержуючись цілковитої об'єктивності в їх аналізі, доводиться поставити його що до якості постановок в поточному сезоні на одне з перших місць серед усіх Київських театральних підприємств.

В цьому театрі насамперед ми бачимо свідоме розв'язання своїх мистецько-виховних завдань і надзвичайно любовне зігріте справжнім захопленням ставлення до театально-творчих процесів. Ось чому, навіть помилки цього театру ніколи не дратують. Його хибі просто „хвороба зросту“, а не хибні мистецькі методи.

Серед цих сгріхів не можна замовчати деякий нахил театру до зовнішнього оформлення вистав в дусі крайньої лівизни. Коли надмірний пієтет перед ультра конструктивними постановками не завжди досить обґрунтований в театрі для дорослих і виправдати його можна тільки всією сумою внутрішніх особливостей постановки, то зловживання ними за принципом *an und für sich* в театрі для дітей просто недоцільне й лукаве мудрування.

Мені доводилося спостерігати, як оформлення в принципах сугубого конструктивізму й схематизму, зробленого апологетом цього напрямку проф. Татліним не розуміли не тільки діти а й значна частина дорослих глядачів. Навіщо ж ускладняти сприймання дітей карколомствами й робити гармидер з тих художніх вражень, що в театрі для дітей мусять бути цілком конкретні, емоційно дужі й зрозумілі.

Цілковите декораційне спрощення засноване на образотворчій лаконічності без усяких „заумних“ фокусів—найбажаніша, нам здається метода оформлення вистав у театрі для дітей.

Облік реакції молодих глядачів, що має в театрі для дітей велике значіння, проказує інше оформлення—умовно-реалістичне. Інколи в першій новій поточною

року постановці у „Вільгельмі Телі“ (худ. Драк) ще відчувалися змішані, хоч і значно полегшені оформлювальні способи, що все ще понижувало впливовий рівень всієї вистави, то в другій постановці в „Одруженні“ Гоголя, трохи стилізована в реальній манері побутова форма п'єси яскраво свідчила про те, що театр в оформленні вистав наближається до переважної маси своїх молодих глядачів.

Репертуар театру для дітей не викликає ніяких заперечень, бувши свідомо обліченим на зростові категорії глядачів.

„Вільгельм Тель“ Шілера перейнятий піднесеними настроями, патосом боротьби і, звичайно, цілком придатний, як мистецька пожива, для школярів, хоч за нашого часу п'єса ця й потребує деяких ідеологічних коректив.

Щоб наблизити п'єсу до сучасної ідеології треба відмовитися від традиційного трактування її, як проповіді героїзму особи, як боротьби індивідуального героя за волю свого народу. Замість того, треба висунути ролю маси, народньої стихії, розбурканої до рішучої боротьби з тиранією королівських намісників, з душегубами волі. Очевидно, з цією метою „Вільгельма Теля“ в театрі для дітей перероблено: виділене з шилірівського матеріалу все те, що відповідає сучасному підходу до п'єси режисера Лундіна й одсіяне все зайве, що завантажує головну лінію постановочного задуму.

Так викинуто, як не зв'язане з загальними перебігом народнього руху, епізод кохання (Руденс-Берта), сцени, що показують стосунки Парицида зі своїм дядьком імператором, то-що. Вийшла стисла внутрішньо сконцентрована канва для народньої епопеї; для відтворення якої треба було звичайно, особливого тону виконання.

Коли б в масових сценах пощастило досягти більшої виразності й сили, то постановка вийшла б безумовно цікавіша. На жаль саме масові сцени, в яких брала участь майстерня при театрі для дітей пройшли мляво, без потрібного драматичного напруження, розтягнуто й марудно. Те, що поодинокі ролі виконано цілком виразно (Геслер—Павлен, Штауфахер—Дамський, Вальтер—Бутман і почасти Вільгельм Тель—Соломарський) говорило сподіватися куди кращої вистави. Треба гадати, що невизначеність масових моментів річ поправима і вони набудуть потрібної

повнозвучності. В кожнім разі постановку „Вільгельма Теля“ і тепер можна зарахувати до активу театру.

Остання постановка — „Одружіння“ Гоголя вже повноцінна робота театру: в ній погоджені всі внутрішні й зовнішні елементи й досягнено злиття форми та змісту. Всю колекцію виведених в комедії, мізерних обмежених і „бідних духом“ дрібних урядовців, військових і купців, що за влучною характеристикою акад. Котляревського схожі на „собрание каких-то чудачков, своего рода паноптикум“ постановщик Дієва показала як „тіні минулі“, як давно забутий побутовий типаж царської Росії часів Гоголя. Всі персонажі „Одружіння“ спочатку показуються на екрані силуетами і цим, ніби дають зрозуміти глядачеві головну ідею постановки.

Комедію зумисне подано в аспекті мистецького шаржу, в гротескових лініях, і цілком правильно бо й сам Гоголь назвав комедію „совершенно невероятным событием“.

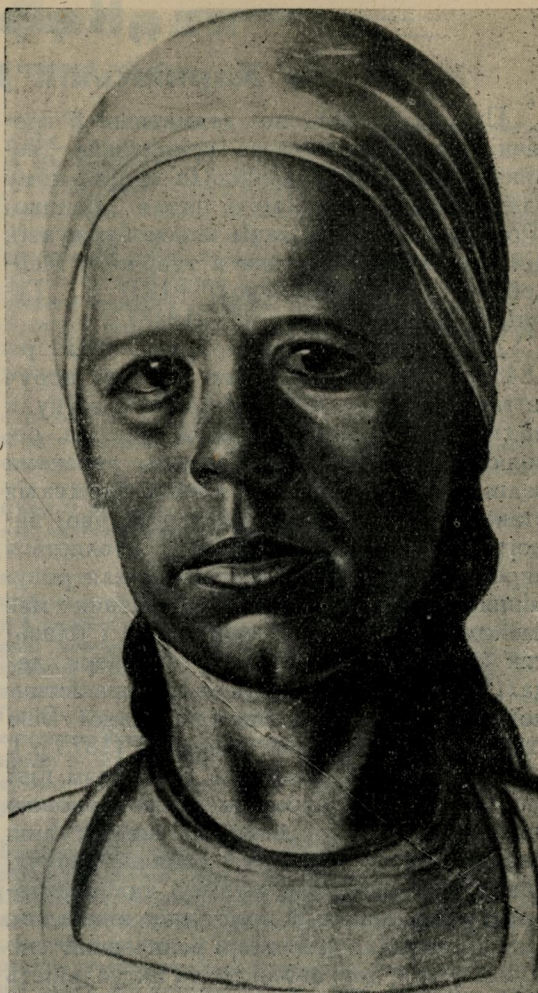
Постановку добре витримано в іронічному тоні такою вона цілком доходить до школяра-глядача заражаючи його здоровим Гоголівським сміхом.

Головні персонажі „Одружіння“ досить колоритно подали молоді актори, що особливо доводиться сказати про найважчі для втілення постаті Подколесіна (Дамський) та Кочкар'єв (Павлен). Все відоме що до характеристики цих постатей, так з літературних джерел, як і з сценічних взірців, ніби то взяте до уваги. Авдиторія театру легко догадалася, що Подколесін попередник Обломова, а Кочкар'єв — зародок безсмертного Хлестакова.

Заперечення викликає лише передача однієї з найважливіших ролей „Одружіння“ — свахи Векли Іванівни. У артистки Горпенко, безумовно здібної не було тих типових побутових рис, що властиві моторній бабі, яка добре знається на своєму ремеслі. Вийшла трошки моложава, аж ніяк не Гоголівська сваха, для якої за словами Білінського жвавість і яскравість рухів, язикатість (тип цокотухи) насамперед повинна схопити актриса, що виконує цю роль.

Яєчницю, Жевакіна й Онучкіна змальовано, загалом, живими характерними рисами.

Про зовнішні рямці вистави сказано вище. Треба тільки додати, що вони відбили добрий смак і влучно відобразили побутовий стиль у простих реальних декоративних формах. Залишається ще ви-

Шаронов

„Малюнок“

Всеукраїнська виставка образотворчого мистецтва до X роковин Жовтня

ділити в постановках театру для дітей особливу роль музики, не як механічного придатка до вистави, а як неодмінний елемент постановки, що органічно зв'язаний з нею. Музика в театрі для дітей пункт, що підкреслює окремі моменти, щоб збільшити їхню активно-психологічне звучання. І вистави в київському театрі для дітей добре насичує музикою місцевий композитор І. Віленський; він чуло ловить в кожній п'єсі її внутрішній ритм і вкраплює відповідно свої звукові побудовання.

Підсумовуючи мистецькі досягнення театру, треба визнати, що за три роки своєї діяльності він встиг виробити собі виразне мистецько-ідеологічне обличчя й міцно вріс у місцеве театральне життя, як художня база великого культурно-виховного значіння.

М. Шелюбський

„Кармен“ в Харківській Державній опері

Пишна, багата на драматичні й сценічні ефекти, віртуозна французька „велика опера“, що відповідала соціальному замовленню зміцнілого після Великої Французької Революції класу буржуазії, дійшла найвищої точки в творчості Мейєрбера („Роберт-Дьявол“—1831 р., „Гугеноти“—1836, „Пророк“—1848).

Дальші революційні рухи 1830 р., 1848 р. і нарешті Комуна 1871 р. поруч із молодим класом пролетаріату висунули радикальні дрібно-буржуазні верстви, революціонізовані економічними утисками великої буржуазії. Ця дрібна буржуазія ставить до музичного мистецтва свої вимоги і в відповідь на них з'являється виробництво опер, приступних для розуміння широких дрібно-буржуазних мас (мелодійних, простих фактурою) і близьких їм ідеологічно. Цей тип опери дещо далі більше наближається до реалістичної опери найталановитіше даної Бізе (1838—1875), автором „Кармен“ (1875 р.).

Загострений реалізм і драматизм цієї опери не затушовується поверховою пишністю, як у „великій опері“, лиш оправлений в нарядну, сонячно-кипучу, повну життєвої сили музику, талановито-просту мелодикою й приступну викладом, що гарантувало цій опері величезний світовий успіх, довговічність та актуальність і для наших днів.

Постановка „Кармен“ в нашій опері (реж. Лапидький) наближає оперу до музичної драми в плані реалізму. Те що опера в цій сезоні йшла без постановщика де в чім пішло на зле постановці що до глибини трактовки, характеристики основних дієвих осіб, чіткості мізансцен то-що. Зле відбулося на постановці й цілковита зміна складу виконавців. Але загальна схема постановки збереглася і вистава лишається інтересною.

Головну партію Кармен нині доручено арт. Копйовій. Артистка має великий сценічний досвід і, можна сказати, тільки це й врятувало її, бо в спробі власного (не в плані режисера) глумачення образу Кармен артистка виявила себе безпорадною. Виконання артисткою іноді сопранових партій (Трільбі, Чіо-Чіо-Сан) негативно відбулося на голосі, давши різкий перелом при переходах на грудний регістр, що особливо гостро відчувається в рухливих мелодіях Кармен.

Виконавець партії Хозе—арт. Голинський, як і в партії Радамеса виявив себе

прекрасним співцем, з виключно добрим голосом, почуттям фрази й ритму. Приваблює в артистка і строга витриманість сценічних образів, без зайвої рухливості без дешевої ефектності пози, на що часто хворіють оперові артисти.

Добрий Ескамільйо-Будневич. Потрібує зауваження лиш розтягнений речитатив та постійні фермати.

Музикально проводить партію арт. Сокіл. Її Мікаела—приємна вітсутність звичайно підкреслюваної сентиментальності, але в плані такої трактовки „молитовний“ кінець арії видається зовсім зайвим.

Взагалі чутливий артист Шаповалов на цей раз неприємно здивував виконанням партії Цуніги, давши шарж, що різко вибивається із загального плану вистави неоригінальний і не такий умотивований як образ, даний постановщиком торік.

Решта виконавців (Фішер—Фраскіта, Мартинович-Мерседес, Колодуб—Ромендадо, Магергут—Донкайро та Мінаєв—Моралес) цілком добрі.

З підйомом проходять танки 2-ої дії у виконанні Дуленко, Стрілової та Чернишова та дует 4-ої дії у виконанні прима-балерини Сальнікової й балетмайстра Моїсеєва.

Добре звучить хор. Треба тільки відучити його від звички збиватися в гурт посеред сцени, бо він часто закриває головних персонажів і оголює боки сцени.

В „Кармен“ вперше виступив запрошений з Берліну диригент Ант. Рудницький. Артист виявив велику культурність і темперамент, його рука тверда, ритм чіткий, виконання вільне від будь якої солодкості. „Кармен“ звучить іскристо, напружено і динамічно, чому сприяють і доцільно прискорені проти звичайного темпу, що цілком влучно в музиці „Кармен“. Особливо кипучо провів диригент увертюру, 2 гу дію та антракт до 4-ої дії. Добре звучать і ансамблі. Як-що на прем'єрі (14-XII) ще почувалася де-яка неурівноваженість ритмів та темпів сцени й оркестру, то на другій виставі диригент цілком підкорив виконавців своїй паличці і вистава йшла чітко й стройно.

В цій останній виставі (16-XII) добре вражіння лишив виступ арт. Ропської, якій цілком несподівано довелося виконувати партію Кармен. Треба визнати, що артистка добре справилася і з сценічною і з вокальною сторонами партії. Nevermore.

„Любовь Яровая“

Руський Драматичний театр

Немає зараз м.буть жодного провінційального театру, що в його репертуарі під рубрикою „революційні“ не було-б цієї п'єси. „Любовь Яровая“ майже завжди й усюди збирає повні залі. Можна навіть сказати, що це чи не найпопулярніша п'єса нашого часу (не дарма ж її в перекладі українською мовою ставлять навіть по наших державних театрах!).

Такий успіх пояснюється трьома причинами: по-перше, загальним піднесенням, напівгероїчним напівмелодраматичним тоном п'єси, що так подобається нашій сучасній публіці, по-друге—виразністю й почуттєвою насиченістю персонажів, таких інколи ширих і життєво правдивих, і по-третє—образною барвистістю мовою.

Але в цьому й найголовніші хибі п'єси. Місцями п'єса впадає в неприємну псевдо-героїку. Як приклад такої натягнутої героїчності можна згадати хоча б і останню сцену, коли Любов говорить Кошкіну: „тільки від тепер я з вами“. Нешире й перебільшено-піднесене це місце підкреслювалось в постановці статистами, лубочно розставляли на кону.

Любов Ярова, комисар Кошкін, Грізний, Яровий, Швандя, професор—які життєві, які цікаві типи! Шкодуєш, що всі вони, глибокі й своєрідні, з цілими своїми особистими й громадськими проблемами нав'язані навколо однієї жінки, що її, так би мовити, драма, її болі й внутрішні страждання значно мізерніші й дрібніші від багатьох інших

ніби й другорядних персонажів. Справді, автор п'єси, Трен'єв надто розщедрився для однієї п'єси. А що багато, то не добре—каже польське прислів'я; те, чого бракує багатьом нашим „революційним“ п'єсам—вжиті надміру у Трен'єва, і призводять до гірших ніж можна було б сподіватись від авторського хисту, наслідків. Інколи навіть здається, що автор заплутався в своїх героях, не знає кому віддати перевагу—Шванді чи Кошкіну, Яровому чи Яровій і що, нарешті, сама назва—„Любовь Яровая“—просто задоволення формальних вимог, без усякого схованого за цим змісту.

Для театру, для актора „Любовь Яровая“ сприятливий і вдячний ґрунт. Власне на цьому п'єса й виграє. Різномірний, різнобарвний типаж створений умінням акторів—це має установкою для кожного театру, що береться виставляти цю п'єсу. І на жаль саме на такому вдячному матеріалі, значно попеував собі репутацію театр.

Хоч і як різні між собою персонажі (так бо їх визначив автор), але всіх їх слід трактувати так, щоб симпатії глядачів зосередились на якійсь одній частині з них. Але Лащіліна своїм виконанням ролі контр-революціонерки Панової переконувала глядача в своїй особистій правоті, примушувала собі співчувати. Глядач разом з артистом Гетмановим ніс над долею широго, цнотливого есерчика Ярового, що волею суворого фатуму опинився в лавах білих. Отож треба відзначити відсутність чітко-окресленої ідеологічно-мистецької установки в постановці.

Примушені признатись, що таке поєднання—Блюменталь-Тамарін в ролі Шванді—ще перед виставою здалося нам штучним і неприродним. Швандя і... Блюменталь-Тамарін! Наші сумніви на жаль виправдились. Цей артист виробив собі маску „человека із народа“, обов'язково смішного, з природним витиранням носа і штаньми без гудзиків, і в цю маску він вкладає всяку нову змістом своїм ролю. Просто, але не гарно! Швандя Блюментеля комік-простак з простими поглядами, з примитивною думкою й зовсім без глибини „мирового масштаба“. Зовсім надаремне й невинувато звільгаризував прекрасний виконавець елегантних секретарів і присмирительів пустотливих жінок, так злочинно звільгаризував „человека із народа“—Швандю.

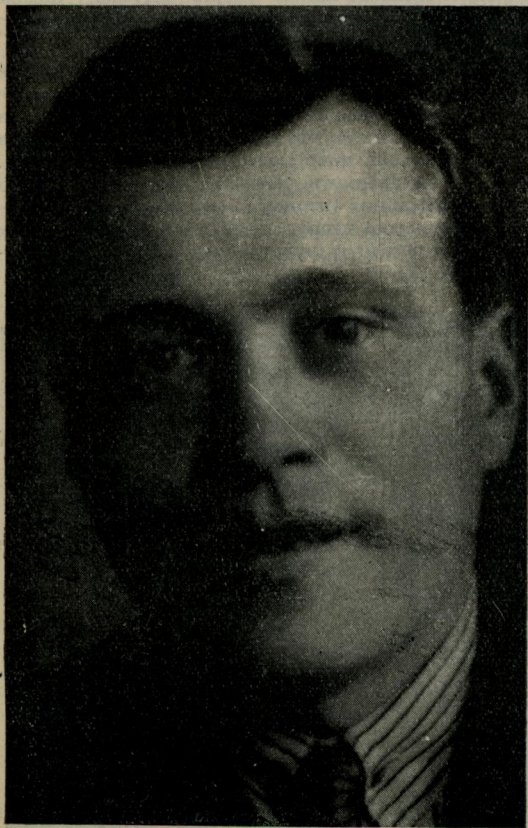
Громадська справа, любов до чоловіка, знову громадська справа—ось три дерева, що між ними блукає Любов Ярова і що з них через чоловікову смерть потрапляє на правдиву путь. Виконавця цієї ролі, артистка Люмінарьська загострила увагу на іншим, на риторичних суперечках з Пановою, з Яровим на дрібних напівавантурних пригодах. Стриманий тон, резонерство й холодну послідовність—такі чужі палкі й незавжди розсудливі Любові—Люмінарьська вклала у виконання своєї ролі.

Дунькою, що їй зо всіма владами добре, Самборська лише підкреслила свої здібності в комедійних ролях.

На превеликий жаль, доводиться згадати й про так зване оформлення, хоч краще б про нього замовчати. Ну, яка сценічна доцільність, який образотворчий зміст в цій дерев'яній архітектурній побудові, що інколи огорожується парканом і так зваменує інше місце дії. Шкодуємо, що й так зв'язаних неумінням ходити по сцені статистів художник ще більше зв'язав своїм парканним оформленням.

Ціла низка інших дрібних недоречностей створює прикий ансамбль для цієї різнобічної нецільної вистави.

Мих. К.

Керівник театру „Веселий Пролетар“

Я. Бортник

На Київській концертній естраді

19-го та 22-го листопада концертував у Києві тенор Доріані. Останнього ж тижня були концерти п'яніста Боровського Східного Художнього Ансамблю та 2 концерти „Думки“.

П'яніст Боровський навесні цього року дав у Києві кілька гарних концертів, що виявили його яскраву артистичну вдачу. Але за теперішнього концерту (I-XII) він припустив чимало хиб (здебільшого технічного характеру).

Концерт Східного Етнографічно-Художнього Ансамблю, що відбувся на другий день після концерта української народної пісні (у виконанні „Думки“), ніби символізував братерське співжиття народів, якого прагнемо тепер досягти зміцненням Радянського Союзу. Східний Ансамбль ознайомив киян із музичною народною творчістю закордонного та радянського Сходу. Серед виконуваних номерів траплялися чудові, стародавні, багаті на музичний матеріал зразки народної творчості, але, на жаль, тільки поодинокі, бо здебільшого виконувалася музика, на якій чимало позначився вплив спрощення й нівеляції від європейської музичної системи й європейської музики (коларатурної й подекуди навіть кафешантанної); іноді ж на концерті виконувалися не твори етнографічні, пропагувати які поставив собі за мету Ансамбль, а оригінальні твори східних композиторів, (виконувала їх співачка Азізе-Ханум). Це трохи руйнувало суцільність програми. Були ще й інші дрібні хиби прикладом одноманітності, що часом переходить у нудоту. Але не будемо ставити їх в основу, бо Ансамбль за цього концерту виявив себе як поважний, справді художній (хоч може й не найвищої якості) колектив, що поставив собі за мету таку важну—культурну роботу, як ознайомлення раних національностей СРСР з народною творчістю Сходу.

Тепер—про Першу Державну Капелу України „Думку“.

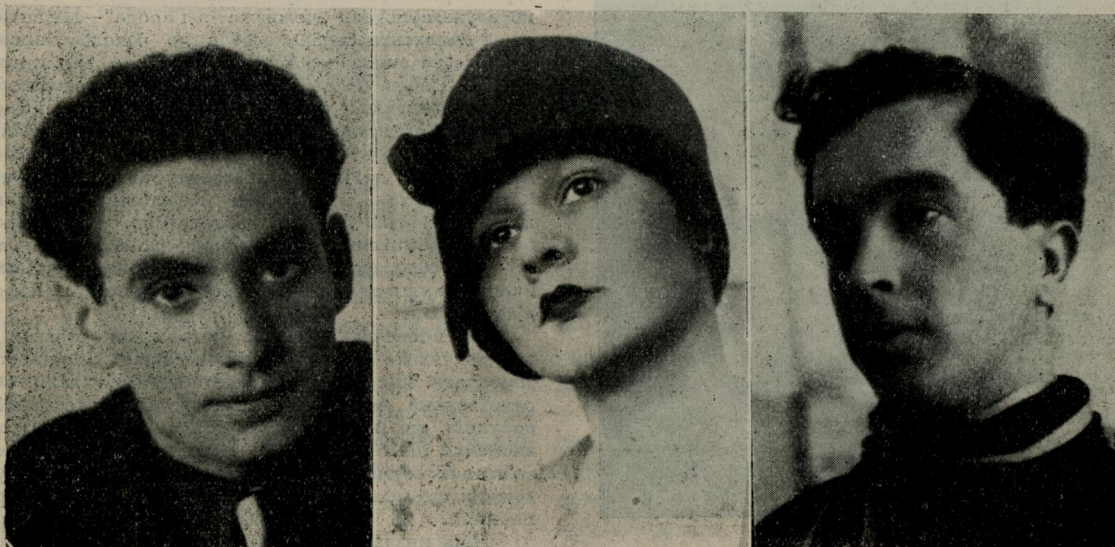
Спочатку—кілька слів про голосовий склад її. За цих концертів вона виступала в складі 40-45 співаків. Найміцніша й завжди найкраща партія в „Думці“—басова; за 2-го концерту вона складала

по-над третину всього числа співаків капели. Компактне, поєднане й міцне звучання цієї партії підвалина всього звукового матеріалу Капели. Якісно наближається до цієї партії й альтова партія, числом менше (9 душ): за першого концерту вона особливо яскраво показала себе в характерних місцях українських народних пісень. Отже партії нижчих голосів у „Думці“ чи не бездоганні. На жаль, не можна цього сказати про партії верхніх голосів. Якщо тенори завжди були найслабшою партією „Думки“, то партія сопранова минулих років стояла майже врівні з альтами. Цього року вона збідилася щодо звукового матеріалу й знизлася якісно до тенорової партії. Ця квалітет важливіших за хорового співу верхніх голосів призводить до нерівноваженості партій, до панування грубших голосів.

Перший концерт „Думки“ був суцільно рівний щодо виконання. Програма його складалася виключно із українських народних пісень. Ці твори, невеликі розміром та здебільшого нескладні, дали Капелі змогу виявити свої позитивні риси. Як досвідчений різьбяр вона майстерно обточила словесно-музичний матеріал пісенних перлин українського народу, подаючи їх у природних звукових фарбах, динамічно-ритмовій структурі та інтонаціях, що властиві нашій пісні. І не дивно, що слухачі з захопленням сприймали таке виконання й бурхливо вимагали повторень.

Другий концерт „Думки“ мав у програмі п'ять „Кримських сонетів“—Монюшки та п'ять творів С. Танєєва. Цей концерт не мав потрібної рівності виконання: де-які із творів „Думка“ подала виразно, з ясною дикцією, в прекрасній інтерпретації.

Але декілька пісень вийшли надто сірі, бувши подані в спрощенім звуковій плані („Морська подорож“), без яскравого тембрового забарвлення, а це прикро вражало, бо соковита темброва фарба завжди була чи найбільше досягнення „Думки“. Треба також звернути увагу, що не завжди було дбрано потрібних інтонацій, які відповідали б музичному змістові твору; прикладом у композиціях Танєєва подекуди відчувати було нахил до сенти-

Театр „Веселий Пролетар“. Режисер Шмаїн. Актори: Лихо, Трипак

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НА 1928 РІК ІЛЮСТРОВАНІЙ ТИЖНЕВИК

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

Умови передплати на 12 міс. 8 крб., на 6 міс. 4 крб. 25 коп., на 3 міс. 2 крб. 25 коп.

Адреса редакції — Харків, вул. К. Лібкнехта 9, тел. 1-68.

„Каламуть“

Виробництво ВУФКУ, режисер Тасін, оператор Бельський

Важка картина. Хотілося б відчувати „пахощі“ царату, доторкнутися уявою до цих „булих“ людей, побачити й згадати, прокляти й з повагою схилити голову. Але нема підстав. Нікому співчувати, й ніким обурюватись. І хіба тільки яка незадачлива й безпосередня душа пустить десь у шапочку слізку — „ну, як ото бути таким безсердечним, лютий батьком?“ Важка картина!

Критики, особливо ті з них, хто шляхом вульгарних висновків в кожному рядкові намагаються підкреслити свою стопроцентну витриманість, перш за все вказали-б на відсутність у цій картині заводів, пролетаріату, й тривіальних політграмотних погуглатів. Настоявати на цих, безумовно, важливих, чинниках не завжди є радія й з критиками цими можна не погодитись, але не можна й погодитись з легковажністю та апологізмом у розробці громадських тем та кіно.

На провесні революції, року, приблизно, 1917-18, на кінорині у з'являється сила революційних картин. Герої їх — борці за волю. Вони проти ца я, вони б'ють губернаторів, тікають з каторги. Вони за

менталізму, траплялися якісь кокетливі інтонації (у „Вечорі“, виховання якої, коли-б не було цієї штучної інтонації, можна було-б визнати за бездоганне). Проте ці хиби не можуть заперечити того артизму „Думки“, якого вона досягла, виконуючи такі речі Танєєва, як „Розламана вежа“, „Вечір“, „Подивись, як сива мла“ та інші.

Привітно відзначити, що Н. Городовенко збагачує свої інтерпретаційно-диригентські засоби: пластика рухів, уживання нюансів щодо звукової динаміки, певне зречення, перемога над схематизмом що попередніх років вражає слухача й робив виконуваними твої надто „сухими“.

Я. Юрмас.

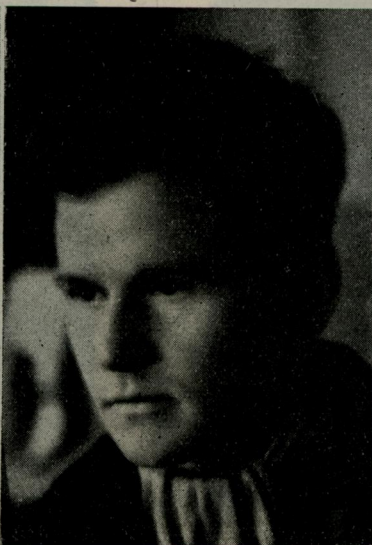
визволення всього народу з під царської п'яти вони проти царя, вони за народ. Творці цих картин не задумувались над якісними відтінками народу, їм не важно за кого бились їхні революціонери — за диктатуру пролетаріату й біднішого селянства, чи за „общинное государство“, чи за волю промислу й торгу. Досить того, що вони проти царя. Так от, повторення такої безпартійщини й політичної безпринципності нагадує фільм „Каламуть“.

Холодний, немилостивий чиновник уперто торує собі путь до орденів і титулів. За для цього — все. Навіть сина свого, що „з волі злого року“ потрапив у революціонери — не шкодує цій безглузній „дійствительний тайний“. А син його — палкий, натхнений революціонер. Він мітингує в університеті, агітує серед робітників і, нарешті, за якусь невідому провину попадає на каторгу. Це в перших двох діях. Останні — присвячені втечі з тюрми хоробі й смерті.

В картині позначається два наміри: показати та вжахнути глядача типом безсердечного бюрократа й розжалобити безвідрадною й гіркою долею революціонера. Обидві ідеї цікаві (з певними поправками до другої) й з погляду виховання глядача — корисні. Але двоїстість так як вона є, дуже шкодить картині. Ні революціонер, ні чиновник особливо глибоко не вражає, хоч єсть і для першого, і для другого сильні моменти.

З акторів ні на кому зупинитись. Панов дуже блідий і безтемпераментний, щоб опукло показати чиновника фон-Ягда. Грав байдужно й перебільшено спокійно. Краща за інших В. Маслюченко (Люлька), хоч на ній позначається театральна манірність, що світлом юпітерів особливо підкреслюється. Любовно романтизує роль кримінального злодія виконавець Василь Носика.

Мих. К.

Театр „Веселий Пролетар“. Актори: Хотишевський, Дрозд, Маківський

Державний Хар

„Любов під в'язами“

Сюжет п'єси сперто на два антагоністичні мотиви, один—почуття власности до скарбів, що дають утіху в житті; другий—кохання. Автор зводить цих антагоністів на тіснім кутку житлоплощі, а сам стає на боці в позу об'єктивного спостерігача. І хоч в п'єсі, особливо спочатку визначається досить критичний погляд автора на своїх власників ферми, проте загалом у творові опукло виявилось обличчя О'Нейля—письменника з лібералів. Він ніби засуджує трохи властність, точніше ті форми власности, що були в Америці за 80 років, а не сучасні її форми—капіталізм. Та й ці, відділені на сто років од нас форми власности він не активно нищить, а лише критикує.

Загнавши трьох своїх героїв не в досить вигідну драматичну ситуацію він метушиться й шукає якогось поратунку. Ратунок цей на його думку,—кохання головного героя п'єси Ібнна, до жінки, що підняло його з багна дрібної міщанської боротьби за ферму. Вселюдські інстинкти, мовляв можуть зробити людиною й дрібного буржуа.

Безперечна річ, що пускати п'єсу з такою кінцевою сентенцією на радянську сцену не варт і так само безперечна річ

що театр, взявши сів договорити вс витягти твір з тих гониться плутана

Головний перший син фермернім схрещуються Він випроваджує братів заплативши шей, щоб одержати щини, він стає на третьою батьково потім, як коханий розбрату в родині дитини сам музики тури. Отже п'єса цієї основної ролі гічної драми „бу треба бути міцним вим героєм і переі в нім уміть за трагедії справді родний панич пот лабиринт життєви

Але режисер, ренко (останній мо у постать Ібнна р його під простачк шу думку краще,

Любовь під в'язами: зверху Еббі—Маслюченко, Кабот—Еатуля. Знизу: Сім—Хої ош, Пітер—Літвінов

„Республіка на колесах“

Ржавний Харківський Театр

Бов під в'язами"

два антагоні-
я власности
в житті; дру-
ть цих анта-
тлоплоші, а
тивного спо-
иво спочатку
ий погляд ав-
и, проте за-
лося обличчя
бералів. Він
сть, точніше
и в Америці
форми—капі-
на сто років
не активно

оїв не в до-
итуацію він
ь поратунку.
ку,—кохання
а, до жінки,
ібної міщан-
Вселюдські
обити люди-

кати п'єсу з
на радянську
зперечна річ

що театр, взявши п'єсу до постановки му-
сів домовити всі недовомлення автора,
витягти твір з тих нетрів, що в них часто за-
гоняться плутана ідеологія письменника.

Головний персонаж у п'єсі Ібні, мен-
ший син фермера Єфραίма Кабота. На
нім схрещуються всі дієві нитки п'єси.
Він випроваджує з дому двох старших
братів заплативши їм невеличку суму гро-
шей, щоб одержати вони зріклися спад-
щини, він стає на боротьбу за ферму з
третьою батьковою жінкою Еббі; він же
потім, як коханець Еббі стає причиною
розбрату в родині а як коханець і батько
дитини сам мусить нести моральні тор-
тури. Отже п'єса залежить від трактовки
цієї основної ролі. Для сильної психоло-
гічної драми „бурних страстей“ Ібннові
треба бути міцним, здоровим, привабли-
вим героєм і перекупки, з Кінного базару
в нім уміть закохаються. Навіть до
трагедії справді можна дотягти—благо-
родний панич потрапивши в карколомний
лабиринт життєвих умов гине.

Але режисер, Кліщеїв і актор Крама-
ренко (останній може випадково)кладають
у постать Ібна риси дурника, гримують
його під простачка. Чи вірно це? На на-
шу думку краще, ніж робити з нього ге-

роя, бо так дужче підкреслюється сила
власности. Навіть Ібна, що його батько
вважає за пришибленого, сила власности
штовхає на боротьбу. Затруєне власни-
цтвом повітря робить його хитрим, уле-
сливим, потайним.

А що-ж за персона Еббі? Безперечно
вона пішла за 70 літнього дідугана не за
чим іншим, як за тим, щоб скористати його
ферму після смерті. І цю роль режисер пра-
вильно накреслив, подавши Еббі, як дідька
в спідниці, без крихотки чогось святого.

Ватуля правда знаходить шляхетні риси
для Єфроїма Кабота, але старого фермера
сам автор показав досить лютим звірем.

Режисура ж продовжила цю думку на
всіх інших персонажів, не поминувши
жодного місця, щоб не підкреслити зві-
рячих, троглодитських замашок власни-
ків землі, корів, млинів і ферм. Автора
ліберала скорегував радянський режисер.

На цей раз театр одержав подвійну
перемогу. По-перше дав виставу з доско-
налим виконанням, так поодиноким ролей
як і в цілому, показавши часом не абияку
вигадливість і режисера й акторів.

Друге, головне, театр уперше показав
ще одного молодого але тямущого ре-
жисера.

Notes

Сцена з другої дії

„Республіка на колесах“. Мерчик—Пелішенко,
Печений—Тагаїв, Максим—Овдієнко

ЦЕНТРАЛЬНА
НАУКОВО-УЧБОВА
БІБЛІОТЕКА

Екран Парижу

Головний центр паризьких кінозалів, Бродвей Парижа це великі бульвари. Тут містяться, коли не найбільші, то в кожному разі найважливіші «сінема» — «Марво», «Обер», «Пате», «Імперіяль», «Камео», «Електрик», «Каріон», «Макс Ліндер», де фільми йдуть першим екраном тижень, чи більше залежно від випропаної каси.

Краща з цих кінозалів «Маріво», де звичайно демонструються найкращі фільми. Тут переходять прем'єрами фільми Чапліна, Фербенкса, постановки «Онайтед Артисто». Тепер після 14 сеансів у паризькій опері, третій тижень тут іде французький боевик: «Наполеон» — Абеля Ганса. Постановка, як кажуть французи, під великий спектакль, безкрая костюмність, глорифікація законсервованого навадництва. Технічно вона гарна, з новим у кінематографії винаходом — деякі місця йдуть на трьох сполучених екранах, так званим тринтіхом.

В «Імперіялі», де проходять прем'єрами німецькі фільми демонструється «Метрополіс». Ця найновіша буржуазна стилізація міста майбутнього, про яку радянська преса вже писала, успіху в Парижі не має. В «Пате», йде нова комедія Рімсського — «Посланець від Максима», в «Обер» і «Камео», нові досить пересічні комедії Бестера Ктона та Гарольда Ллойда. Цікавий програм має «Каріон», англійський фільм з паризького апарашського життя — «Криси». Англійська продукція тепер значно пішла в гору й «Криси» має навіть кілька добрих технічних досягнень: добре виконані зйомки «панорамічно», зі знімальним апаратом в русі.

Наприкінці листопада почало функціонувати на бульварах ще одно кіно «Пармаунт», збудоване після останнього слова техніки. Сцена його облічена й на театральні вистави, задні ряди партера під час театральних вистав можна піднімати, екран же розташований так, що його однаково добре видно з усіх місць.

Авангардні, передові кіно Парижу, що мають показувати лише гарні ліві фільми — «Студія Урсумнок» та «В'є Колонбіє» — розташовані на лівій березі Сени між Латинським кварталом та Монпарнасом. «Студія Урсумнок» показує тепер «Емак

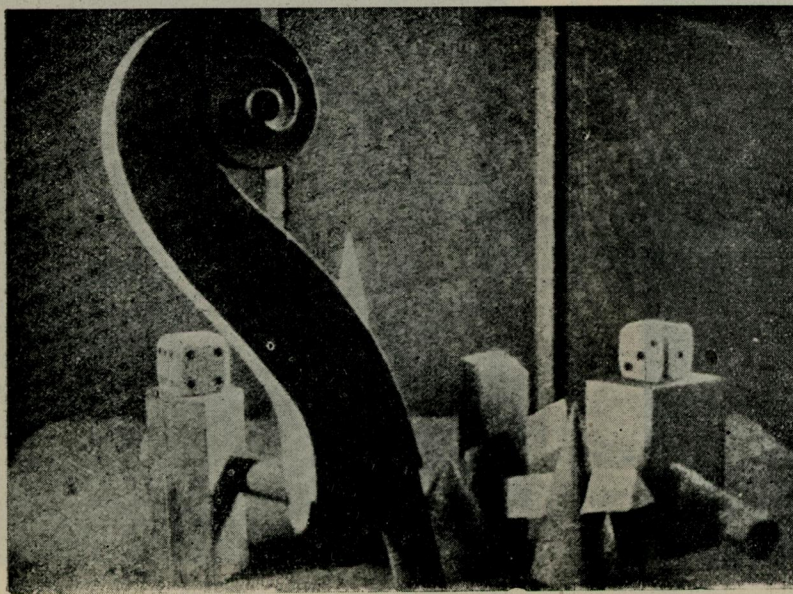
Фільм «Огляд оглядів». Арт. Жозефіна Беккер

Бакія» — кіно-поему Ман Рейя, добре знаного паризького фотографа. Це безсюжетний кіноетюд виконаний зі статичною фотографічною концепцією. Французький кіноавангардизм, з якого вийшли Ганс, Лербіє, Дюлакс, Клер, Кавальканти, й який ще 1926 року мав за мету — «творити технічну абетку кіно» тепер перейшов до наступної сталі — «су-

того кно», кіно очищеного від літературності й театральності. Ман Рей не володіє так добре кіно-камерою, щоб дати щось нове. Окремі фрагменти, прикладом: тачок комірця на грамофонній платівці, або кінографізація відомого його фото — «Монпарнас у ночі», де знято фарифоварі автомобілів, вдалі, але вся поема виглядає трохи застарілою, ритмічно — монотонною й швидше могла б називатися «сюрреалістичною» поемою сфільмованої літератури ніж поемою сугото кіно.

Кращий другий фільм програму «Трьохбічне зеркало» режисера Епштейна. Молодий чоловік і три жінки. Сценарій Поля Мюрана, з характерною психологією французької молоді після-військового часу: «Кохання — це промінь що нас нищить».

«Ми не знаємо себе самих» і отриманим у спадщину від Гамлета: «Я не люблю екзальтації у інших».

Емак Бакія. Кіно-поема

„Азбука“ театру

З такою досить, здається, категоричною назвою вийшла невеличка книжечка Н. Петрова¹⁾. Заголовок обіцяє й приваблює: адже ж кожен робітник, що працює в галузі театру, знає, як багато спірного в цьому мистецтві, якої серйозної ревізії зазнали останніми роками всі ділянки його і як зрештою прагнуть свідомі театральні діячі знайти якийсь стабільний ґрунт для своєї роботи, підстави, що на них сміло можна було б базуватись.

Але з перших же сторінок книжечки, відчути мусить читач певне розчарування: бракує їй так сталості, як об'єктивного підходу до самої теми.

Окрім вступу й закінчення, має книжка п'ять розділів—відповідно до тих елементів з яких складається мистецтво театру—автора, режисера, актора, мистецтва сцени й глядача. І вже самий порядок цих елементів має симптоматичний характер: на першому місці стоїть автор, у той час, коли революційний театр—надаю цьому термінові значіння не тільки хронологічне—висунув на перше місце режисера, як організатора вистави.

На дальших же сторінках зустрічаємо ми й пояснення до цього: „Правильное вскрытие причинностей, рождающих данный текст¹⁾, есть основа театральной работы“ (9 пор. 67). Отже, примат драми виступає досить виразним моментом в театральному світогляді автора.

Та й не це тільки зраджує авторові настрої. На перших же сторінках зустрічаємо ми низку тверджень аксіоматичного порядку, проте чим не мусить бути театр. Всі вони заперечують певні крайнощі в галузі кожного з елементів театру, даючи таким чином начебто негативну характеристику справжнього театру. Але маємо ми тут не абетку театру, як мистецького явища, що може мати різні напрямки. Автор має тут на увазі лише певний напрямок театру, якому очевидно найбільше співчуває. Про це свідчить перший з згаданих пунктів—„Театр не должен быть местом режиссерских экспериментов, хотя-бы и гениальных“ (9). Дальші сторінки розшифровують авторову думку: „...спектакль Московского художественного театра (времен его расцвета) больше других отвечает вопросу, что такое искусство театра“ (11). А що ж таке, як не театр, той же МХАТ пізніших часів, як що не говорити вже про інші театральні організації?

Не можна у всякому разі цій „абетці“ театру відмовити.. в сміливому суб'єктивізмі.

¹⁾ Николай Петров. Азбука театра. Введение „Academia“ Ленинград 1927. стор. 69 тир. 3100.

¹⁾ Курсив всюди мій. П. Р.

І ця ж риса проходить червоною ниткою через усі сторінки книжки. Обіцявши заголовком дати „абетку“ театру, надто багато місця віддає автор своїм симпатіям а навіть і мріям. „Не я хочу дать законы театру, но я считаю себя обязанным кричать об этом...“ (13); „...я мечтаю о театре, в котором актер будет...“ (27); „...я мечтаю о декорации которая будет...“ (33). Але як же погодити—мрію автора й завдання дати абетку театру?

Таким же аматорським дилетантизмом відго- нить і від багатьох інших сторінок книжки. Візь- мемо хоча-б розподіл глядачів на 7 основних груп: 1) ентузіясти; 2) філософи; 3) ідеологи; 4) спеці; 5) скептики; 6) обивателі; 7) вороги... І коли можна вже пробачити авторові недоробленості в основній його темі—на полі театрознавства отже багато нез'ясованого, то про принципи логічного розподілу сперечатися не доводиться й ділити лю- дей на чорних високих, брехливих давно вже не прийнято.

Підкресливши одні числені суб'єктивні моменти в книзі Н. Петрова мусимо ми проте відзначити, що де-які місця в ній зможуть усе ж таки бути корисними дітям нашого сучасного театру. Так слушно говорить автор про потребу знаходити „кривую действительных событий“; шкода тільки, що не диференціював він цього терміну, від чого плутаються в нього два різні поняття—крива дра- матичного конфлікту й крива впливу (див. 17—20), що зовсім не теж саме корисними для наших дра- матургів-самоуків будуть й його уваги про особ- ливий характер слова в драматичному творі (23— 24). Не пошкодило б навіть і де-яким солідним нашим театрам добре засвоїти собі думку про під- леглість всіх елементів вистави його ідеї (25)—краще б сказати цілому наставленню. Але поруч із тим є в книжці сила неясних моментів. Так незрозумі- ла антитеза „В кабинете у актера работает мысль. На сцене работает творческая фантазия“ (32) і далі: „Пьеса должна стать его (актера) собственною жизнью“ (37). Тепер коли намагається театр робити з актора свідомого майстра, дуже обережно треба по- водитись з усякими термінами що можуть дозво- лити акторові йти старими шляхами й розрахову- вати на творення ролі на сцені. Бракує певної ясності й в деяких місцях, що торкаються режи- сера (64).

Отже, кінчаючи замітку, мусимо ми тільки під- силити кінцеві слова автора, коли він каже, що в цій книзі „многое крайне туманно и даже сбивчиво определено“. Книжка дала певний накид суб'єктив- них думок про театр—і, як би обмежено не розу- міти „азбука театру“—їй до цього далеко. П. Р.

Технічно фільм бездоганний: чудово зроб- лено напиви, й стилізацію пейзажів, при допо- мози „Каше“.

У „В'є Коломбіє“—постановка Кавальканті „На рейді“, в якій ясно почуватися вплив теоретика французького кіно Делюка та його „Лихоманки“. Останній фільм Кавальканті „Маленька Лілі“, пе- ренесення на екран популярної паризької пісні в жанрі пантоміми, далеко кращий і буде мати безу- мовно більший успіх ніж „На рейді“.

З цікавих закритих проглядів для преси остан- нього часу варто згадати німецький фільм—„Тка- чі“ за Гауптманом поставлений Зельником і пока- заний у „Одеоні“ та „Огляд оглядів“, в якому по- казано кращі сцени з паризьких музик-голів „Ка- жіно“, „Фолі Бержер“, „Мулен Руж“ при участі Жозефін Беккер, Карів, Деган, Нікольської, та 16 „Фолі Стар“ герлс танцюристок. Євген Деслав.

КОЖНИЙ РОБІТНИК
МИСТЕЦТВА Й КОЖНИЙ, ХТО ЦІКА-
ВИТЬСЯ МИСТЕЦТВОМ

Повинен бути передплатником ілюстрованого
тижневика

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

Умови передплати на 1928 рік:

на 12 м.—8 крб. — коп.

„ 6 „—4 „ 25 „

„ 3 „—2 „ 25 „

Редакція та контора:

Харків, вул. К. Лібкнехта 9, тел. 1—68.

Совкіно—„Ухабы“. Режисер Роом

До ювілею М. Рудзевича

Ім'я М. Рудзевича широко відоме в театральних колах нашого Союзу. Ледве чи знайдеться людина причетна до театру, що не знала б завжди жвавого, бадьорого, невтомного Миколу Рудзевича. На його очах молодість ставала видатними акторами—він живий свідок театального життя протягом останніх 50 років. 9 січня 1928 р. тов. Рудзевич святкує 50 роковини своєї театально-громадської роботи. Ювілей відбудеться в театрі ім. Шевченка.

З нагоди ювілею мені видалось цікавим згадати й про роботу ювілянта в українській театрі, якому він віддав не мало сил. Заслужив за це пошану українських театральних робітників. Не було мабуть жодної великої української трупи де не працював би М. Рудзевич, як і всюди з властивою йому енергією. Та х ба тільки українських. Перша єврейська трупа під керівництвом Гол-Фадена мала у себе Рудзевича за адміністратора. Польські, німецькі, латишські—адже ж Рудзевич 50 років працює на театрі.

Це він був одним із організаторів виїзду українських труп до Москви й Петербургу. Приятель Кропивницького, Саксаганського й Садовського, він довгий час працював з ними у колективах і йому не один раз доводилось мати справу з поліцією, домагаючись постановок п'єс, що їх на думку „місцевої влади“ поліційної ставити не можна було, як крамольні.

ХРОНІКА

Харків

В театрі „Березіль“ через тяжку хворобу режисера Б. Тягно, постановщика п'єси „Бронепоезд“, прем'єра цієї постановки призначена на 18 грудня, відрочена на 22 грудня.

Протягом грудня місяця театр дасть 10 закритих вистав для цілих колективів: Комсомол дві, Хеміки, Деревообробці, Будівельники, Радторгслужбовці, Робосівці, Харчовики по одній та 2 для трудових шкіл.

В репертуар II половини сезону намічено включити трагедію Шілера „Змова Фіяско“.

Пересувний театр ХОРПС, що обслужує центральні робітничі клуби Харкова й околиць (Основа, Нова Баварія) зробив цього сезону вже чотири постановки: „Чернь“ Шаповаленка, „Бронепоезд“ 14 69“ Вс. Іванова, „Приговор“ С. Левітіної та „Константин Терехин“. Всі п'єси ставив режисер Д. Крамський.

Найближчі нові постановки театру: комедія Юр'їна, в переробці й постановці Д. Крамського „Герой по приказанию“ та „Разлом“—Лавченева.

Новий роман Кнута Гамсуна. У виданні Книгоспілки ближніми днями має вийти в світ останній твір норвезького письменника Кнута Гамсуна—роман „Бродяги“. Українською мовою роман перекладено з рукопису надісланого автором.

Всеукраїнська кіно-нарада, що її має скликати ЦК КП(б)У відпочуватиме на 2 січня 1928 р.

Порядок денний наради: доповідь ВУФКУ про стан і перспективи української кінематографії, доповідь тов. Озерського про мистецьку політику партії в галузі кіно, доповідь тов. Маркітана „Кіно й суспільство“.

Симфонічний оркестр для робітничих районів. Група харківських музичних діячів, за згодою культвідділу Окрпрофради, організує з кваліфікованих музик симфонічний оркестр, що буде по неділях і понеділках виступати у робітничих клубах.

Пригадується мені моя перша зустріч з ним. Це було 23 роки тому. Року 1903 українська трупа Воліка грала в театрі кол. Дюкової (тепер Держдрама в Харкові). Це тоді була найсильніша трупа, у її складі перебували: Кропивницький, Саловський, Саксаганський, Заньковецька, Левицький, Ратмрова, словом усі корифеї українського театру. Молодим ще свідком прийшов я з теперішнім опереточним прем'єром Россом (тоді Коляда) поступати до хору. Рудзевич був за адміністратора і за його допомогою нам пощастило вступити до трупи.

І от коли наш колектив прибув до Петербургу, мене як єврея, було наказано вислати за 24 години до „Черты оседлости“. Але треба було побачити як тоді Рудзевич воював в губернатором. І відстояв, як відстоював багатьох.

Рудзевичеві можуть завлячити багато з теперішніх гастролерів, що були раніше звичайними провінційними акторами. Він якось умів пізнати справжній хист і витягав його на денне світло солідних труп бувши завжди справжнім другом акторів, їх захисником перед антрепренерами, що, як відомо, були такі крутенькі на владу.

Я певний, що ті, хто знає цього чудого товариша, добру людину й прекрасного адміністратора та незрівняного театрала згадають його теплим словом в день 50-х роковин його театральної діяльності.

О. Боярський.

Київ

Державна Опера. В середніх днях грудня було виставлено балет „Дон-Кіхот“ в постановці М. Дисківського та декораціях худ. Євєнбаха. Диригує Михайлов.

Постановку балета „Шут“ — Прокоф'єва перенесено на другий цикл.

До першої вистави цього балету дирекція театру видає брошюру, де вміщено буде статті: відомого музикритика Григорія Глебова, режисера М. Дисківського, композитора Надєненко та художника Єлєви.

Державний театр ім. Ів. Франка. Репертуарний план I половини сезону театр виконав 100%. Пройшли п'єси: „Сон літньої ночі“, „Джума Машід“, „Любов і дим“ закінчуються „Б'ють пороги“ й готується „Товариш“.

Друга половина сезону починається 15 січня й продовжуватиметься до 15 квітня. На цей період намічено поставити: „Гопля“ — Толєра, „Розлом“ Лавренєва, „Розбійники“ Шілера, та „Маруся Богуславка“.

Щоб обслужити робітників з околиць театр має дати цілу низку ранкових вистав.

Думка. Після закінчення XX подорожі Думка розпочала сезон у Києві концертом української пісні.

В зв'язку з довгим перебуванням капели в подорожі потреби в концертах „Думки“ значно збільшилися і вона одержала низку запрошень від клубів, пролєстуду, то-що та мусила відročити свою XXI подоріж на січень замість грудня.

Тепер капела працює крім хорів Танєєва та Монюшка над повною ораторією Гайдна „4 частини року“. Для виконання арій та речитативів ораторії запрошуються кращі артистичні сили. Ораторію буде виконано в Києві, Харкові та Одесі.

Українська Академія Мистецьких Наук у Києві. Нещодавно відбулася нарада діячів українського мистецтва з участю голови Головнауки т. Озеровського на якій обмірковувалась справа відкриття в Києві Академії Мистецьких Наук.

Опрацювання проекту організації Академії нарада поклала на спеціальну комісію в складі: керовника катедри мистецтвознавства академіка Новицького, директора музейного городка т. Куриного, директора історичного музею т. Заклинського, зав. українським театральним музеєм т. Руліна та укр. муз. діячів т. т. Квітки й Грінченка.

Ідея організації Академії зустріла живий відгук в широких наукових колах.

Поруч з утворенням Академії висувається також проект організації Інституту технології мистецтвознавства.

Проект після опрацювання буде поданий на затвердження Наркомосвіти та Головнауки.

Розпочне роботу Академія 1928 р.

Вечір пам'яті Лисєнка. З нагоди 85 роковин народження українського композитора Лисєнка Т-во ім. Леонтовича середніми днями грудня влаштує спеціальний вечір присвячений його творчості.

Черговий № журналу „Музика“ також буде присвячений Лисєнкові.

Шевченківська виставка у Києві. Відкриття шевченківської виставки припало на Жовтневі свята.

Виставка має такі відділи:

Твори Т. Шевченка (картини, малюнки з різних періодів життя Шевченка).

Твори різних художників, що характеризують епоху Шевченка (Сошенко, Костомарів і т. інш.).

Документи та матеріали про Шевченка (листи оригінали віршів, фото.) Виставка залишиться як постійна зала Українського Історичного Музею.

Москва

По московських театрах. В Малім театрі на початку другої половини поточного сезону піде п'єса Волькенштейна „Гусары и голуби“ в постановці реж. Прозоровського.

В театрі МГСПС 22 грудня піде прем'єрою нова комедія Біль-Білоцерківського, — „Луна слева“.

В. Катаєв закінчує нову комедію — „Черный петух“, що має йти на малій сцені МХАТ'у.

Експериментальний театр 25 грудня покаже в новій постановці режисера Лапицького з художником Хвостовим оперу „Винова Краля“.

Кабінет театрознавства. Головнаука НКО РСФРР висловила за потребу організувати при Академії Мистецтв спеціальний кабінет театрознавства, що матиме завданням об'єднати роботи теоретиків і дослідувачів сучасного театру з діяльністю театральних робітників-практиків.

Ювілей МХАТ'у II

Незабаром минає 15 років з дня народження МХАТ'у II. 15 січня 1913 року невеличка група студійців МХАТ'у вперше виступила перед московською публікою з постановкою п'єси „Гибель Надежды“. До сьогодні цей спектакль пройшов уже 500 раз при незмінній участі артисток Л. Дейкуна та А. Попової. 28 січня наступного року ця п'єса піде в театрі ювілейною виставою при участі М. Чехова в ролі Кобуса.

Ріжні

В. Винниченко написав новий роман: „Поклади золота“ з життя української еміграції і тепер готує його до друку.

АРМУ організує в Києві виставку картин, гравюр та архітектури. На виставці поруч з українськими художниками візьмуть участь художники з Москви, Ленінграду та Грузії.

Експериментальна кіно лабораторія. На зборах товариства київських патологів і патолого-анатомічної катедри УАН ухвалено зорганізувати першу в СРСР експериментальну лабораторію для постановки наукових фільмів, НКО ухвалив справу організації лабораторії й адресувався з пропозицією до ВУФКУ про відповідну допомогу.

Конкурс з нагоди 100 роковин з дня смерті Шубєрта. У листопаді 1928 р. мине 100 років з дня смерті композитора Шубєрта, Наукова Мистецька Секція ГУС'а Наркомосу РСФРР, після згоди з Американським Комітетом в справі інтернаціонального вшанування пам'яті Шубєрта, оголошує конкурс на складання двохчастинного музичного твору, що має доповнити незакінчену h—moll'ну симфонію композитора.

За три кращих твори буде призначено премії: I-ша—750 дол., II-га—250 дол. і III—

Всі премійовані твори потім візьмуть участь у міжнародньому конкурсі в Америці на премію в 10.000 доларів. Останній термін подачі творів 31 березня 1928 р.

До складу журі конкурса від УСРР відєлено диригента Одеської Державної Опєри заслуженого артиста рєспубліки Прибєка.

При Мєлітопольській Окрнаросвітї за ініціативою Окрполітосвітї 2 грудня відбулася нарада представників коопєративних профєсійних і громадських організації, що ухвалила заснувати Окружний Пересувний Робсельтеатр. Для нормального існування театру кожна організація виділила певну суму, як річну дотацию, що склаало понад 10.000 карб.

Відповідальний редактор

М. Христовий

ПРОГРАМИ ТЕАТРУ

Харківська Державопера

Червоний мак

Балет на 3 дії, 24 епізоди муз. Р. Глієра.

1 дія. 1 епізод

В порту. „Чекають на роботу“.
Кулі: Аркад'єв, Смірнова, Зінченко, Сімі. Наглядачі: Горошко, Турецький, Голишів, Лазурін.

2 епізод

Розвантажують радянський пароплав. „Кулі працюють“.

Кулі й наглядачі ті самі, що в першому епізоді.

Нач. порту **Суворов**.

3 епізод

Китайський ресторан. „Европейці розважаються“.

Господар ресторану — **Муравін**. Мандарини: **М'яз, Кори**. Європейки: **Маслова, Якобі, Імханицька**. Голар. Європейці: **Плетньов, Чернишов, Гнутий, Барський**. Служниці в ресторані: **Атаманова, Плотникова, Лукашова, Гвозд'єва**. Танцюристкі малайки: **Дуленко, Переяславцев, Озолінг, Гасенко, Стрілова, Долохова, Штоль, Калініна, Лур'є**. Носії паланкіна: **Павловський, Скрипниченко, Санович, Лир**. Тай-Хуа, китайка танцюристка: **Сальнікова**. Лі Та-чу, наречений Тай-Хуа; англійський шпиг: **Литвиненко**.

4 епізод

„Танок Тай-Хуа на столі“ — **Сальнікова**.

Арт. Серповський

5 епізод

Ресторан. „Європа танцює“.
Фокстрот: **Маслова, Якобі, Імханицька, Голар, Плетньов, Чернишов, Барський, Гнутий**. Тай-Хуа — **Сальнікова**. Лі Та-чу — **Литвиненко**. Прислужниці ті самі, що в 3 епізоді.

6 епізод

Пароплав розвантажують далі. „Наглядачі та поліцаї працюють“.
Кулі, наглядачі, поліцаї, начальник порту, Лі Та-чу.

Капітан радянського пароплаву — **Моїсейв**.

Радянські матроси: **Рейнке Маневич, Тарханов, Горохов, Тихомирова, Берг, Горн, Васіна, Ландман, Дунаєвська**.

7 епізод

Ресторан „Зустріч Тай-Хуа з капітаном“.

Тай-Хуа, Лі Та-чу — капітан. Начальник порту, господар ресторану.

Танок Тай-Хуа з Лі Та-чу: **Сальнікова й Литвиненко**. Фокстрот малайок. Танок Тай-Хуа.

8 епізод

Китайська вулиця „Рікші працюють“.

Рікші, європейці, колодники, кулі, поліція, китайки, китайчата, мандарини, носії паланкінів.

9 епізод

В порту. „Інтернаціональні матроські танки“.

Індуси — **Плетньов і Чернишов**, Папуас — **Ковальов, Япанець Литвиненко**.

„Яблучко“, танок радянських матросів: **Горохов, Гнутий, Горошко, Стоянов, Рейнке Маневич, Барський, Тарханов, Владіміров, Берг, Тихомирова, Васіна, Горн, Ландман, Дунаєвська, Аркад'єв**.

II дія 1 епізод

„Китай в ночі“
Англичанин — **Суворов**. Тай-Хуа, Лі Та-чу, капітан, змовці, рікші, китайки, мандарини, човнарі.

2 епізод

„Шахи“.
Капітан, англичанин, Тай-Хуа, Лі Та-чу.

Шахи: учні студії.

3 епізод

„Курільня опіуму“
Танок мандаринів: **Аркад'єв, Владіміров, Гнутий, Горохов**. При-

Арт. Альперт-Розанова

служниці — учні студії. Кошмари — учні студії

4 епізод

„Фальшовані, прокламації“ „Провокація“.

Англичанин, Лі Та-чу, змовці, кулі, поліція, капітан, радянські матроси, Тай-Хуа.

5 епізод

Кімната Тай-Хуа. „Зустріч з батьком“.

Тай-Хуа — **Сальнікова**. Кулі, батько Тай-Хуа — **Тарханов**.

6 епізод

„Сви Тай-Хуа“.
В полоні тисячолітнього Китаю. Мрії й похід: вик. увесь балет та учні студії.

Адажіо: **Дуленко, Васіна, Переяславцев, Горохов, Ковальов, Маневич**.

Танок з крилами: **Плетньов — Чернишов**.

Адажіо-**Сальнікова, Литвиненко**.

Танок — з дітьми: **Дуленко, Ковальов, та учні студії**.

Танок — **Литвиненко**.

Танок — **Сальнікова**.

Фінал — усі.

7 епізод

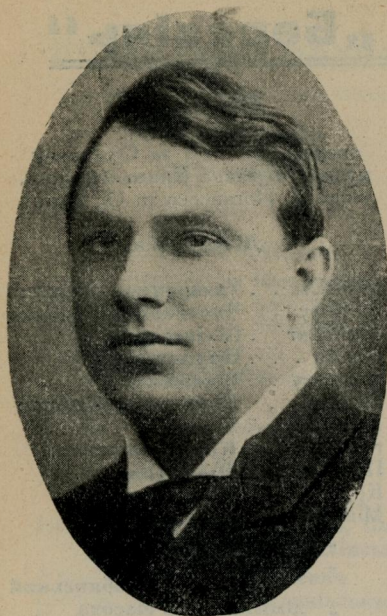
„Червоний мак“ „До волі до щастя“.

Тай-Хуа — **Сальнікова**, капітан **Моїсейв**.

III дія 1 епізод

„В посольстві“
Чарльстон: **Стрілова, Васенко, Штоль, Калініна, Маслова, Якобі, Голар, Берг, Імханицька, Тихомирова, Плетньов, Червишов, Гнутий, Барський, Горохов, Маневич, Рейнке, Горошко, Владіміров, Муравін**.

Танок на таці: **Долохова або Штоль, Плетньов, Червишов, Барський, Гнутий**.

Арт, Гришко

2 епізод.

Китайський театр. Будова театру.
Режисери: **Аркад'єв, Тарханов**,
бутафори і виступи — допоміжний
склад і учні студії.

Чорт — **Литвиненко**.

Китайки з парасольками: **Переяславець, Васіна, Лакдман, Голар**.
Танок Тай Хуа — **Сальнікова**.

3 епізод.

„Прибінання театру“.

Режисери, булафори,
Вальс Бротон (див. Чарльстон).

4 епізод.

„Змова“.

Змовці: **Суворов, Литвиненко, Тарханов, Аркад'єв**.

Китайки з чаєм: **Малець, Ужанська** й учні студії.

Тай-Хуа і капітан.

5 епізод.

„Церемонія китайського чаю“.

Англичанин, європейці, китайки з чаєм.

Танок з отруєним келехом —
Сальнікова, Моїсєєв, Литвиненко.

6 епізод.

„Мрії Тай-Хуа“.

Тай-Хуа — **Сальнікова**.

7 епізод.

Заклик до повстання. Смерть
Тай-Хуа. Апофеоз. **Сальнікова, Литвиненко** й всі учасники.

Діється за наших днів.

Постановка **М. Моїсєєва**.

Оформлення сцени й строї Худ.
Ан. Петрицького.

Диригент — **П. Ставровський**.

Спектакль ведуть: **Муравів і Чемезов**.

Кармен

Опера на 4 дії, музика Ж. Бізе

Дієві особи:

Кармен	{ Ропська	Офіцери, салдати, хлоп'ята, фабричні робітниця, цигани, контрабандисти то-що.
Мікаєлла селянська дівч.	{ Копйова	
Фраск та	Сокил	
Мерседес	Фішер	Танки 2-го акту в викон. Дуленко, Стрілової й Чорнишов в постан.
Дон-Хозе	Мартинович	Мессерер „антракт 4 го акту, в викон. п. има-балер. К. Сальнікової й Мих. Моїсєєва в постан.
Ескамільйо	Голінський	Мих. Моїсєєва Сучасне оформлення худ. Кігеля Диригент Ан. Рудницький
Іль Дон-Кайро	Будневич	
Іль Ромендо	Маєргут	
Цуніга лейтенант	Колодуб	
Маралес	Шаповалов	
	Минаєв	

Лібрето

Діється в Севільї.

Хозе молодий сержант, що має за наречену дівчину зі свого села Мікаєлу, одержує через неї звістку від своєї матері. Зворушений Хозе присягається бути вірним Мікаєлі.

Поруч з вартівнею фабрики цигарет. Туди йдучи робітниця, циганка „Кармен“ забачила, і вподобала вродливого Хозе. Вона залицяється до його.

Згодом на фабриці скандал. Кармен посварила і кинулась з ножом на якусь робітницю. Лейтенант Цуніга посилає Хозе арештувати Кармен, лишившись з Хозе на самоті вона причаровує його. Хозе дає їй утікти.

В корчмі, де збираються контрабандисти гуляня. Найрізноманітніша юрба. Між ними цигани контрабандисти і Кармен. їм треба йти сьогодні через кордон і вони умовляють Кармен. Та не хоче, почувши, що Хозе вийшов уже з в'язниці. Хочє його побачити, бо тут призначила йому побачення.

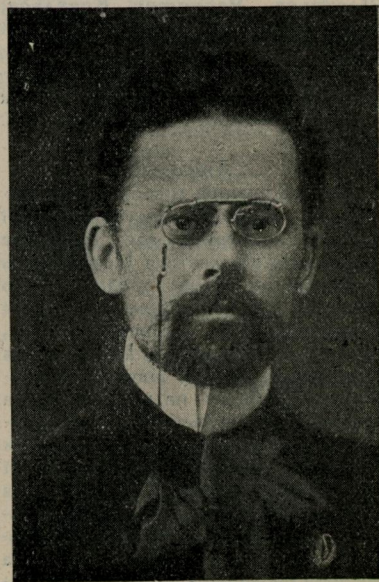
Коли всі розійшлися приходить Хозе. Кармен умовляє його йти з нею — стати контрабандистом. Він опирається. Справу вирішує Лейтенант Цуніга, що закоханий в Кармен приишов до корчми. Він обра-

жає сержанта, а той вестерпівши шпурляє в нього стиліцем.

Хозе бандит. Він у горах з циганами. Мікаєла приходить його шукати, та згир іде магдор Ескамілью, третій закоханий у Кармен, і єдиний тепер щасливий. Мікаєла ховається в печеру. Ескамілью зустрічається з Хозе. Вони суперники. Бій на ножах. Цигани, що повернулись з гір розбороняють їх.

Знайшли Мікаєлу в печері. Вона умовляє Хозе вернутись до матері. Кармен його уже не любить і він іде за Мікаєлою, погрожуючи помсти на Кармен.

Перед цирком. Юрба стрічає борців, що йдуть на бій. Коли всі розходяться подружки Кармен попереджують її, щоб стереглась, бо з юрби за нею стежить Хозе і відходять. Кармен хоче по хвилі також іти та її перестріває Хозе. Він змагає в Кармен кохання, та вона відповідає тим, що шгурляє його перстенем. Ошалілий Хозе забиває Кармен.

Хормейстер Попов

Арт. Ходський

Фауст

Опера на 5 дій, 9 картин.
Муз. Гуно.

Дієві особи:

Фауст старий . . . Дідківський
Фауст молодий . . . Середа
Мефістофель . . . Сердюк
Валентин . . . Мартиненко
Маргарита . . . Сокіл
Зібель . . . Ропська
Марта . . . Мартинович
Вагнер . . . Серповський

Балет „Вальпургієва ніч“ з участю прима-балерини Сальнікової Виконують: балет Сальнікова, Дуленко, Переяславець, Васіна, Стрілова, Маслова, Литвиненко, Плетнів, Чернишов, Ковальов, Арад'єв. Увесь балет, та учні студії.

Диригент І. Вейсенберг. Режисер Юнгвальд-Хількевич. Танки балетм. Моїсеїв. Оформлення худ. Ріфтин.

Лібрето.

Старий учений, доктор Фауст зневірився в житті. Він шукає собі смерті в отруті, але тут саме перед ним з'являється Мефістофель і переконує його продати свою душу, а за це обіцяє повернути йому молодість. Ставши молодим, Фауст, за допомогою Мефістофеля, прикармовує молоду дівчину Маргариту й забиває на горді її брата Валентина, що вступився за сестрини честь. Маргарита, щоб захвати безчестя убиває свою дитину. Її завдають до в'язниці, де вона через муки совісті страчує розум. Маргарита відмовляється втікти з в'язниці, коли Фауст намовляв її на це, вона побачивши Мефістофеля згадує все минуле й умирає з щирим каєттям.

Держтеатр „Березіль“

Сава Чалий

Траг. на 4 дії (13 епізодів) — Карпенка-Карого

Дієві особи:

Потоцький . . . Мар'яненко
Шмигельський . . . Шагайда
Жезницький . . . Подорожній
Яворський . . . Крушельницький
Качинська . . . Бабіївна
Кася . . . Пігулович
Ротмістр . . . Бабенко
Сава Чалий . . . Сердюк
Зося . . . Титаренко, Добровольська
Джура Сави . . . Іванів
Баба . . . Піліська
Пажі: . . . Косаківна, Лор
Поляки козаки: Бабенко, Іванів, Козаченко, Ходкевич

Шляхтянки: Криницька, Лор, Петрова, Піліська Стещенко

Шляхтичі: Гавришко, Іванів, Жаданівський, Масоха, Назарчук, Савченко Діхтаренко

Гнат Голий . . . Антонович
Гайдамака . . . Діхтаренко
Медвідь . . . Романенко,
Кравчина . . . Дробинський
Горицвіт . . . Свашенко
Кульбаба . . . Степенко
Знахар . . . Ходкевич, Карпенко

Селянки: Пилипенко, Петрова, Смерека, Станіславська, Стещенко

Польська варта, козаки, гайдамаки, селяни.

Режисер постановщик Ф. Лопатинський

Відновлює режисер лаборант М. Пясецький

Художники: оформлення сцени М. Сімашкевич

строї В. Шкляйв

Музика Козицького

Диригент Б. Крижанівський

Мікадо

оперета на 3 дії за Суліваном
музика Боргана Крижанівського,
текст М. Йогансена та О. Вишні.

Дієві особи:

Юм-Юм . . . Титаренко, Даценко
Лі-ті-фу . . . Чистякова, Стещенко
Піті-Сінг . . . Піліська
Піп-бо . . . Пігулович
Нанкі-пу . . . Білашенко
Мікадо . . . Романенко, Сердюк
Цу-ба . . . Гіряк
Гоко . . . Крушельницький
Піш-Туш . . . Мілютенко
Кі-кі . . . Жаданівський
Міністр краси Свашенко

„війни Козаченко

„здоровля й моралі

„ділових справ Масоха

„публ. розваг. Хвиля

Бонза . . . Пилипенко

Гвардія . . . Назарчук

Військо . . . Шутенко

Селянин . . . Свашенко

Ослик . . . Назарчук

Професор . . . Кононенко

Астролог . . . Савченко

Пожежний . . . Карпенко

Гейші: . . . Горна, Даценко, Косаківна, Лор, Петрова, Смерека, Станіславська, Стещенко
Моряки . . . Дробинський, Карпенко, Козаченко, Кононенко, Масоха, Свашенко, Лор.

Постановка Валерія Інкіжінова

Оформлення сцени

Вадима Меллеа

Відновлює режисер

Лесь Дубовик

Диригент Б. Крижанівський

Виставу веде помрж.

О. Савицький

Намисто Мадони

Опера на 3 дії, муз. Вольф-Феррарі

Мадієла . . . Карпова
Кармела . . . Ропська, Золотогорова
Степа . . . Фішер, Пасхалова
Кончета . . . Сокіл
Серена . . . Мартинович
Дівчата . . . Маркова Козакевич
Селянка . . . Черкасова
Дженаро . . . Базанов
Рафаель . . . Гришко
Біазо . . . Дідківський
Тотоно . . . Колодуб

Чічіло . . . Колодуб
Рокко . . . Ходський
Продавці . . . Маєргут, Мартиненко
Шейн
Монахи . . . Семенцов, Серповський
Батько . . . Семенцов

Постановка В. Д. Манзія

Диригент І. Вейсенберг

Танки поставлені Мих. Моїсеєвим

Худож. оформлення худ. Хвостова

Соло на флейті проф. Лемберг

Яблуневий полон

Драма на 3 дії (в 15 картинах)

Ів. Дніпровського

Дієві особи:

Зіновій — командир
П'ятого Радян-
ського Полку . **Долінін**
Сатана, його брат . **Копоненко**
Матрос **Антонович**
Таня **Бабіївна**
Отаман Петлюрів-
ської Дивізії . **Сердюк**
Нещадим Нач. Шта-
бу **Подорожній,**
Радчук
Ярославна— Начал.
контр-розвідки **Чистякова**
Іва **Титаренко, Сме-**
река, Пілінська
Адам льокай Іви . **Ходкевич**
Шахтар **Жаданівський**
Гаврилко **Гавришко**
Гак **Стеценко**
Малеча **Козаченко**
Олешко **Шутенко**
Хлопчик-повста-
нець **Пігулович**
Сафо-хінець, вісто-
вий Зіновій . **Назарчук**
Жінка перша пов-
станка **Станіславська**
Жінка друга пов-
станка **Криницька**
Командарм **Бабенко**
Ад'ютант Команд-
арма **Шутенко**
Комдів **Гавришко**
Вартовий **Мілютенко**
Пілот **Іванів**
Санітарка **Станіславська**
Повстан. перший . **Білашенко**
Повстан. другий . **Козаченко**
Алмазов начальник
Гарматн. диві-
зіону Петлюр.
армії **Ходкевич**
Головань — полков-
ник **Бабенко**
Хорунжий **Діхтяренко**
Ад'ютант **Іванів**
Молот-Ватажок За-
гону **Дробинський**
Денісов — Денікін-
ський полков-
ник **Мілютенко**
Гайдамака перший **Хвиля**
Гайдамака другий **Гавришко**
Інспектор — пред-
ставн. Уряду
У. Н. Р. **Савченко**
Машиністка **Косаківна**
Чорношлякник . . **Гавришко**
Вартовий **Шутенко**
Редька—інтендант **Жаданівський**
Ад'ютант перший **Хвиля**
Ад'ютант другий . **Жаданівський**
Ад'ютант третій . **Іванів**
Селянка **Хилипенко**
Дід **Хвиля**

Седі

П'єса на 4 дії Могема та Колтона
Переклад і композиція додаткових
текстів М. Йогансена.

Дієві особи:

Пастор Девідсон	Мар'яненко
Міссіс Девідсон (його дру- жина)	Бабіївна
Седі Томпсон	Ужвій
Джо Горн (господар гостин- ниці)	Крушельницький
Амеєна (дружина Гор- на)	Пилипенко
Доктор Мак-Фел	Антонович
Міссіс Мак-Фел (його дружи- на)	Добровольська, Даєнко
Грієс магрос	Конюєнко
Холдсон матрос	Назарчук
О'Гара боцман	Сердюк
Бейс картирмайстер	Балабан
Донька Горна	Пігулович
Моараго слуга тубільць	Хвиля
Слуги тубільці, Косаківна, Біло- кіль, Діхтяренко, Горна	
Інтермедія	

Шаман Гавришко
Наречена Лор
Вояки: . . . Масоха, Дробинський,
 Романенко, Сващенко
Жінки: . . . Пігулович, Федорцева,
 Горна, Косаківна
Музики . Жаданівський, Стеценко
 Бабенко
Машкари . . . Станіславська, Подо-
 ріжний, Ходкевич, Криницька
Тубільці . . . Косаківна, Білокінь,
 Діхтяренко, Хвиля, Макарен-
 ко, Пігулович, Смерека Горна,
 Косаківна, Федорцева
Постановка реж. . . . Інкіжінова
Відновлює реж. лаборант. В. Скля-
 ренко
Оформлення худ. . . . В. Меллера
Музика комп. . . . П. Козицького
Танки . . . Вігілева та Купферової
Диригент Крижанівський
Спектакль веде Савицький

Червоноармійці, чорношличники,
селяни. Гості на бенкеті.

1-ша дія картини: 1. „Пролог“, 2. „Блакитний штаб“ 3. „Яблуневий Полон“ 4. „Політикини“ 5. „Сатана попався“.

II дія. 6. „Матроська іділія“.
7. „Набрів“ 8. „Бенкет“.

III дія. 9. „Без ватажків“ 10. „У командарма“ 11. „Злякались пострілу“ 12. „Розстріл“ 13. „Паніка“ 14. „Зустріч“ 15. „Фінал“.

Постановка режисера Я. Бортника.

Реж. Лаборанты } В. Гайворонський
Макаренко

Художнє оформлення В. Шкляїв
Помреж. О. Савицький

Бронепоїзд 14-69

Драма на 3 дії, 9 картин
Всеволода Іванова
переклад **Шербака**

Дієві особи:

Вершина Микита Сергію-
вич Мар'яненко І.
Вершина Сергій Іванович (батько
Микити Сергію-
вича) Білашенко І.
Лукітшна—мати Микити Сергі-
ювича Смерека А.
Настуся—жінка Микити Сер-
гіювича Пілінська К.
Михайло Михайлович приятель
Мик. Серг. Антонович Д.
Васка Окорок Сердюк О.
Кривошюков Масаха П.
Федотов Козачківський Д.
Кубля Шутенко А.
Синь-Бинь-у Ходкевич С.
Михась (сгудент) Масаха П.
1-й рибалка Козачківський Д.
2-й рибалка Антонович Д.
Дід Гавришко І.
Молодий Селянин Білокінь П.
Канадський Салдат Гавришко І.
Петров Козаченко Г.
Мужик з мосту Радчук Ф.
Баба Іловайська А.
Пеклеванив Ілько Герасимо-
вич Долінін О.
Маша—жінка Пеклева-
нова Титаренко Н.
Знобов Свашенко С.
Семенів—матрос Романенко О.
Ананьїн }
Вася } робітничка за-
Тераграфіст } лізничка май-
Єремеєнко } стерень
Гьоркін }
Філонів }
Седих }
Перший Хрестонос Білашенко І.
Другий Хрестонос * * *
Япанець шик Подорожній О.
Капітан Незеласов Шагайда С.
Прапорщик Оба Карпенко С.
Надія Львовна—мати Незела-
сова Смерека А.
Семен Семенович далекий родич
Незеласова Радчук Ф.
Варя наречена Незела-
сова Добровольська Л.
Сергій її брат Білашенко І.
Нікіфоров машиніст бронепоезда
14-69 Свашенко С.
Віженка в манто Федорцева С.
Учитель—біженець Білашенко І.
Жінка учительова Іловайська А.
Начальник залізничної стан-
ції Подорожній О.
1-й салдат } з бронеп.
2-й салдат } Романенко О.
Селяни, повстанці робітничих май-
стерень, салдати.
Постановка режисера Тятяга Бориса
Режис. лаборан. { Гайворонський В.
{ П'ясецький М.
Оформлення сцени за ескі-
зами Шкляйва В.
Виконує художник Сімашкевич М.
Виставу веде пом.
О. Савицький

Русский Драмтеатр

Кино-роман

Комед, в 4-х д. Г. Кайзера

Действующие лица:

Карин Братт . . . А. С. Самборская
Эрик Братт . . . Н. А. Шевелев
Кнут Братт, дядя
Карин . . . А. С. Крымский
Граф Стернене Г. В. Гетманов
Эрик . . . А. М. Борелин
Барон Баррен-
крона . . . Л. Я. Полевой
Алиса, его дочь . М. А. Балашова
Владетельная гра-
финя Стернене В. В. Красова
Мисс Грове . . . Е. М. Метельская
" . . . М. М. Муссури
Лакей у Стернене В. П. Лермин
Апеллом (нищай) А. Н. Берковская,
М. М. Валент
Иогансен . . . Н. М. Юренев

Постановка Н. А. Хорвата

Художник Н. К. Пеленкин

Зав. муз. частью проф.

Я. Я. Полферов

Монтир. режиссер

М. В. Владимиров

Пьесу иллюстрирует трио:

А. Г. Столь (рояль), Койман (скрип-
ка), А. А. Тах (виолончель)

Ведет спектакль пом. режиссера
Д. А. Дейсмор

Любовь Яровая

Пьеса в 5 действ. Тренева

Действующие лица:

Любовь Яровая . . . И. С. Люми-
нарская, М. Н. Дефорж
Панова . . . А. С. Самборская,
И. А. Лащилина, М. М. Янков-
ская
Кошкин, комиссар . . Н. А. Хорват
Шванда . . . засл. арт. респ.
В. А. Блюменталь-Тамарин,
М. Борелин
Яровой . . . Г. В. Гетманов
Хруиз } пом. С. Г. Гольштаб
Мазухин } коми. Н. М. Юренев
Грозный } сара А. С. Крымский
Дунька . . . М. М. Валент
В. С. Шевырева
Горностаев, профессор . А. Ф. Нам-
фрод
Горностаева, его жена
В. В. Красова
и М. М. Муссури
Малинин } полков- Л. Я. Полевой
Кутов } ники . П. А. Алексеев
Закатов, протоиерей . А. С. Крым-
ский
Елисатов . . . Н. А. Шевелев
Колосов, электротехник . А. Н. Вель-
ский
Махора . . . Т. А. Алябьева
Женщина-офицер Е. М. Метельская
Положивцев . . . С. Г. Гольштаб
Мар'я . . . А. И. Берковская

Семен Скопцов, ея сын . В. Т. Ва-

Пикалов . . . П. Д. Росций
Барон . . . Д. Н. Славин
Баронесса . . . Наумовская
Чир, Сторож . . . В. П. Лермин
Фольгин . . . Ф. Н. Новиков
Старуха . . . Н. И. Наврозова
Генерал . . . Н. М. Юренев
Чиновник . . . Д. А. Дейсмор
Караульный . . . Ф. Н. Новиков
1-ая } З. П. Паяр
2-ая } гимназистки С. Н. Перская
3-ья } Е. Н. Ленская
Рабочие, красноармейцы, чиновники

Постановка П. А. Алексеева

Художник Н. К. Пеленкин

Монт. режиссер М. В. Владимиров

Ведет спектакль помреж.

Д. А. Дейсмор

Бронзовый идол

Мелодрама в 5 актах

Действующие лица:

Ранц, резидент (губернатор)
Сонтая . . . А. Ф. Намфрод
Зоя Ранц, его жена М. Н. Дефорж
Жоржетта Нантайл, артистка
В. С. Шевырева
и М. М. Янковская
Ли-Туонг, мандарин юстиции
В. П. Лермин
Куанг-Синг, мандарин управления
Г. В. Гетманов
О-а-Шен, } И. С. Люминарская
его жена } и М. А. Балашова
Полк. Равенштейн Л. Я. Полевой
Клод Равенштейн, его сын,
лейтенант. А. Г. Вельский и
Н. А. Шевелев
Дезертье, генерал-губернатор
Н. М. Юренев.
Нгуэн-Ан, учений мандарин
Н. А. Хорват
Боскарен, канцлер резиденции
П. Д. Росций
Мажеро, бухгалтер А. С. Крымский
Вильер, протоколист А. М. Борелин
Френель, телеграфный чиновник
С. Д. Гольштаб
Экмюль, лейтенант Ф. А. Новиков
Фао } В. Т. Вадура
Фин } бои . . . Д. К. Славин
Конгай, горничная Е. Н. Ленская
1 палач . . . Виноградский
2 палач . . . Новиков 2-ой
Пленный пират . . . Меверы
Действие происходит в Сонтая
Время незадолго до Великой войны

Режиссер спектакля

Г. В. Гетманов

Художник П. К. Пеленкин

Монтир. режиссер

М. В. Владимиров

Зав. муз. частью Я. Я. Полферов

Пом. режис. Д. А. Дейсмор

Иван Козырь и Татьяна Русских

Пьеса в 3-х действиях 22 эпизо-
дах Д. Смолина

Действующие лица.

Иван Козырь . . . Блюменталь-
Тамарин (Засл. Арт. Респ.),
А. Н. Вельский
Татьяна Русских . И. А. Люминар-
ская
М-р Ллойд . . . П. А. Алексеев
Лоретта . . . И. А. Лащилина
В. С. Шевырева
Месье Артикль . . . Л. Я. Полевой.
Мадам Артикль . . . В. В. Красова
З. А. Марачевич
Том, негр . . . Е. А. Саблина
Фы-фун-ли, китаец . А. Ф. Намф-
род, В. П. Лермин
Начальник полиции . П. Д. Росций
Первый агент . . . Н. М. Юренев
Второй агент . . . С. Л. Гольдштаб
Капитан . . . Н. А. Шевелев
Уокер старший механик Л. Хорват
1-й кочегар . . . А. С. Крымский
2-й кочегар . . . В. Т. Вадура
Скрипач . . . Ф. А. Новиков
Мари } горничн. Е. М. Метельская
Хитти } Ллойда З. П. Паяр
Мицци } Е. Н. Ленская
Кочегары, матросы, пассажиры
и служащие парохода.
Время действия наши дни.
Постановка . . . П. А. Алексеева
Художник . . . Н. К. Пеленкин
Монтировочный режисер М. В. Вла-
димиров

Горе от ума

Комедия в 4 дейст.

А. С. Грибоедова

Действующие лица:

Павел Афанасьевич Фамусов
Управляющий в казенном
месте . . . П. А. Алексеев
Софья Павловна, его дочь
М. Н. Дефорж
Лиза, служанка . Л. С. Самборская
Алексей Степанович Молча-
лин, секретарь Фамусова
А. М. Борелин
Александр Андреевич Чацкий
В. А. Блюменталь-Тамарин
(Засл. Арт. Республ.)
Полковник Скалозуб Я. Н. Хорват
Наталия Дми-
триевна . } И. А. Лащилина
Платон Ми-
хайлович . } Л. П. Полевой
Князь Тугоуховский
А. Ф. Намфрод
Княгиня Тугоуховская
А. И. Берковская
1-ая } княжны Е. М. Метельская
2-ая } . . . М. А. Неар
3-ая } . . . Е. А. Саблина
4-ая } их . . . Е. И. Ленская
5-ая } . . . З. П. Паяр
6-ая } дочери Н. Н. Наврозова

Держтеатр для дітей

Дядькова Томова хата

Мелодрама на 2 дії

Дієві особи:

Містер Шельбі В. Яншин
Міс Шельбі З. Полаун
Дора, їхня дочка Л. Отмар
Том, невільник Шельбі . . . Г. Чарський
Б. Уманець
Хлоя, його жінка А. Герасімова
Еліза . . . Д. Фрейчко
Джорж, Елізи чоловік . . . І. Гончаренко
Томсі, донька Джоржа та Елізи . . . А. Сахарова
Бен . . . К. Расс
Гелі { Г. Григоренко
Уількінс { П. Вендт
(компаньйони, торгівці невільниками)
Господиня заїзжого двору Е. Блюм
Перкінс { Г. Іванів
Джері { П. Муратов
(багаті рабовласники)
Бутлер, інженер . . . Ф. Федорович,
Гаєвський
Суддя Клейтон П. Уманець,
Ю. Заховай
Гаріет, його жінка . . . Г. Мудра
Поліцей . . . С. Верхацький
Шеріф . . . С. Коган
Авкціоніст А. Іванченко
Доглядач на аукціоні В. Яншин
Фані, дочка Джері . . . В. Михайлівська
Мамі, її нянька М. Шулькевич
Негріт, невільник Джері В. Соколов
Реж. Кріга Худ. Цапок

Графіня бабушка М. М. Муссури
Графіня внучка . . . Янковская
Антон Антонович Загорский
А. Швелер
Решетилів . . . Г. В. Гетманов
Г-н Н . . . Росцій
Г-н Д . . . В. П. Лермин
Петрушка . . . Н. М. Юренев
Швейцар . . . А. С. Крымский
Постановка Н. А. Алексеева
Ведут спектакль: М. В. Владимиров
и Д. А. Дейсмор
Оформление спектакля художн.
Н. К. Пеленкина
Зав. худ. частию Л. С. Самборская
Главний режиссер П. А. Алексеев
Очередной режиссер Н. Л. Хорват
Зав. муз. частию Я. Полферов

Театр „Веселий Пролетар,,

Колотнеча

Комедія-Сатира на 4 дії Нікуліва та Ардова

Переклад Захаренка

Грають:

Мякий Зав, Держпримусу—Волошин, Швагрун
Чудаків—Зам. Зав. Держпримусу
Маківський, Колесниченко
Наривайтіс—Зав. Відділом постачання Держпримусу—Францман
Полина Олександрівна його дружина—Романенко, Грай
Ляп Зав. Відділом Складів Держпримусу—Грипак, Селюк
Одарка Павлівна його дружина—Лихо
Клавочка її сестра—Базілевич
Кулішов комендант Держпримусу—Хотишевський, Дрозд
Квасюк—машиністка Держпримусу—Степанова, Малеча, Травинська
Кругленький бухгалтер Держпримусу—Щербина
Іван Ярмолясович—касір Держпримусу—Риманів, Волошин
Кобельман—репортер газети „Вечірній ранок“—Дрозд, Грипак
Професор Чайкін—мешканець співжитла Держпримусу—Лойко
Кур'єрша Дуня—Бережна
Мешканці співжитла { Степанова
Держпримусу { Мітіна
Горнятко
Риманів
Зайців—робкор газети Держпримусу „Маяк Рахівника“—Горнятко, Малігрант
Фокін—монтажер Держпримусу—Малігрант
Очкаста Член Місцкому Держпримусу—Горінь
Постановка Режисера Х. Шмаїна

Шпана

Ексцентро-комедія на 3 дії Ярошенка.

Дієві особи:

Стрижак Зам. Зав. кустпрому—Волошин, Швагрун
Олька—машиністка Кустпрому—Лихо, Грай.
Бухгалтер Кустпрому—Францман, Грипак
Довгаль кур'єр—Дрозд
Шершепка—Маківський
Службовці Кустпрому { Риманів
Щербина
Горінь
Бережна
Хазяїн пивної—Щербина
Офіціанти—Горнятко, Брунько
Одвідувачі пивної—Мітіна, Степанова, Селюк, Швагрун, Базілевич, Романенко
Повіт—Целкунова, Травинська
Безпритульні—Бережна, Малеча
Секретар Нарсуду—Хотишевський
Робітник—Риманів
Музиканти в пивній—Малігрант, Колесниченко, Горінь
Селянин—Селюк
Skating-ring
Конферанс—Грипак, Лойко
Балагури—Романенко, Мітіна, Маківський, Степанова, Горнятко
Постановка режисера Я. Бортника
Оформлення сцени та строї худ. М. Сімашкевич
Хореографія—Е. Купферова. Музика—Заграничний
Художник—Грипак
Режлаборант І. Маківський
Оформлення сцени та строї худ. Саннікова
Музика—Заграничного.
Художник—Грипак.

В м. КИЇВІ

до журналу

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

додається спеціальний додаток

З ПРОГРАМАМИ Й ЛІБРЕТО ВСІХ КИЇВСЬКИХ ТЕАТРІВ

в Києві організоване представництво журналу

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

що міститься в помешканні державного драматичного театру ім. Франка, майдан Спартак № 2.

Русский театр ХОРПС

Константин Терехин

(Ржавчина)

Пьеса в 10 карт. В. Киршона
и А. Успенского

Терехин	Д. А. Крамский
Нина	
Верганская	Д. Ф. Ивина
Василий	
Перцев	В. М. Валентинов
Федор	
Федоров	С. П. Пронский
Лиза Гракова	А. П. Полинова
Варя	
Птичкина	А. Владимирова
Феня	
Гиндина	Т. И. Ларина
Маня	О. Д. Озернова
Лютиков	А. Блеккер
Вознесенский	В. Кропотов
Петр Лялим	С. В. Нарский
Безбородов	А. О. Бравич
Петросьян	Н. Я. Рожанский
Кругликов	И. А. Аратов
Прыщ Груздев	Д. А. Шатов
Ленов	М. Н. Ижевской
Андрей	А. Ф. Стрепетов
Беседа	М. А. Субботин
Ольга, жена Терехина	Е. Е. Шатова
Панфилов, непман	Г. А. Глуценко
Зотов, писател.	А. Ф. Станкевич
Сазонов	
Андреич	К. Котляров
Ник. Ни-	
колаич	А. Ф. Станкевич
Василий	
Лукич	О. Т. Привалов
Комедант общежития	
Вуз'а	К. Л. Афросимов
Официант	М. Я. Фейгель
Постановка	А. Н. Андреева
Режиссер	А. Д. Шатов

Приговор

Драма в 12 картинах
С. Левитиной

Комиссар Мартынов Д. Шатов
Озоль, агент ЧК П. А. Полинова
и Е. Е. Шатова

Парфенов, политком М. В. Валентинов

Козухин, председатель комитета спасения России О. О. Бравич

Козухина, его жена Галицкая

Елена
 О. Д. Озернова || Козулина | |
Николай	
Козухин	С. П. Пронский
Сушерал Сухов	Котляров
Генова, тетка генерала	Р. Г. Сенина
Полковник Бельц, нач. штаба	О. Т. Привалов
Поручик Заредкий	В. В. Кропотов
Нина Заредкая	Р. А. Никитина
Лазаревский	А. Ф. Станкевич
Поручик Хорошев	И. А. Аратов

Ингуш А. П. Блекер
Агент Ч. К. С. Ф. Стрепетов
1 } красноар- Н. Я. Рожанский
2 } мейцы Ч. К. К. Л. Афросимов
Бондарчук } красно- Глуценко
Кулик } арм. М. В. Субботин
Маня А. Ф. Ивина
Митя, гармонист М. П. Ижевской
Девушка Е. Е. Шатова и
Р. Никитина

Вестовой М. М. Штейнберг
Казак А. Пронин
1 } красно- С. Ф. Стрепетов
2 } мейцы Аратович
3 } Н. Я. Рожанский
4 } Афросимов
5 } М. Я. Фегел

Действие происходит на юге
России в 1920 году
Постановка главрежиссера
А. К. Крамского

Бронепоезд 14—69

Драма в 8 картинах Всеволода
Иванова

Действующие лица:

Вершинин, Никита Егорыч М. В. Валентинов

Настасьяшка, его жена Е. Е. Шатова

Басья Окорок М. П. Ижевской

Кривошеков М. М. Штейнберг

Мудья М. Я. Курушин

Кинь-Бин-У Блеккер

Сиша, студент И. В. Аратов

1-й } рыбаки К. О. Бравич
2-й } А. Ф. Стрепетов

Баба Д. Ф. Ивина

Американец, Канадский солдат К. Котляров

Пеклеванов О. Т. Привалов

Маня, жена Пеклеванова О. Д. Озернова

Знобов В. Кропотов

Семенов М. П. Ижевской

Ананьев Н. В. Пронин

Перкин С. Нарский

Филонов Котляров

Японец, шпион Станкевич

Капитан Незеласов Д. Шатов

Провский

Прапорщик Обаб Г. Глуценко

Надежда Львовна, мать Незеласова Ч. Галицкая

Семен Семенович, даль- ный родственник Незе- ласовых М. Субботин

Варя, воспитанница Семен Семеновича, невеста Не- зеласова Л. К. Полинова

Никифоров, машинист бро- непоезда 14—69 К. Л. Афросимов

Беженка в манти Т. И. Ларина

Учитель К. Ф. Станкевич

Начальник станции ж. д. С. А. Нарский

Мужик с подвязаной щекой Н. Я. Рожанский

Петров К. Л. Афросимов

Артиллерист И. Я. Рожанский

Герой

(Hoch Vaterland)

Комедия в 3 действиях по зорию
Интермеди С. Стаккатова

Композиция текста Д. Крам-
ского

Действующие лица:

Теофил ван-Гуттен Шатов

Ютта его мать Галицкая

Марпиз работник Ижевской

Бургомистр Глуценко

Кайна его дочь Полинова

Шатова

Пастор Субботин

Корреспондент Стрепетов

Фотограф Пронин

Хозяйка фермы Сенина

Котье, его ваук Лихтенберг

Пьяная личность Бравич

Школьный учитель Станкевич

Подковник Валентинов

Капитан Кропотов

Поручик Рожанский

Блоков унгер-офицер Пронин

I. Интермедия—парал.

Исполнители: Афросимов, Блек- кер, Владимирова, Ганская, Гей- гель, Ижевской, Курушин, Ларина

Лихтенберг, Никитина, Орлов, Про- нин, Полинова, Рожанский, Стре- петов, Шатова, Шатов.

II. Интермедия Возвра- щение Раненых

Исполнители: Афросимов, Влади- мирова, Ганская, Гейгель, Ларина, Никитина, Пронин, Орлов, Ржан- ский, Штейнберг.

III. Интермедия Поднять дух патриотизма!

Исп.: Афросимов, Котляров, Стре- петов.

IV. Интермедия:—частушки

Исп. Беккер, Владимирова, Ижев- ской, Ларина.

V. Интермедия:—Затишье

Исп. Блеккер, Владимирова, Ва- лентинов, Кропотов, Ларина, Ники- тина, Нарский, Рожанский, Штейн- берг.

Постановка глав. режи- ссера Крамского

Художник Илюхин

Музыка Ильи Горинштейна

Пьесу ведет пом. режи- ссера Норский

Девушка Никитина

Гимназистка Лихтенберг

Толстая дама Я. Ганская

Мужичек в сапогах Пронин

Вася Кратов

Тонкая дама Гейгель

Рабочие депо, мужики, беженцы—

студники театра

Постановка главрежиссера

Д. Крамского

Оформление сцены

С. Ф. Илюхин

Музыка

Ильи Горинштейна

Театр Пролеткульт

Сила сильных

Пьеса в 3 действиях В. Плетнёва,
по рассказу Б. Лавренева „О про-
стой вещи“.

Действующие лица:

Леон Кутюрье. Фран-
цуз комерсант Б. Гаремов
Дмитрий Орлов. }

Марго-Кутюрье Бела, подпольный
работник Федоренко

Доктор Саковнин О. Гандель

Саковнина, жена док-
тора Н. Богданова

Полковник Розенбах. Начконтрраз-
ведки А. Туманский

Поручик Соболевский.

Командант контрразведки И. Галь-
перин, Дудецкий, Свистунов

Капитан Туманович. Военный сле-
дователь Б. Дьяков

Семенукин. Член Ревкома. Под-
польщик В. Грудницкий

1-й офицер С. Гордиенко
А. Свистунов

2-й „ С. Гордиенко

3-й „ М. Давидов

Юнкер Терещенко П. Долгополов

Интеллигент В. Дудецкий

Торговец Ф. Белопольский

Селянин И. Гальперин

Акцизный чиновник А. Алимов

Девушка с кудряшками Ханченко

Простая женщина В. Васильева

Постановка Захария Вин. Реж. Ла-
борант Б. Дьяков. Художник

Н. Босулаев. Зав. Муз. Частью

Б. Финдель. Спектакль ведет

С. Чижко.

Театр Мюзкомедіі

Маскоточка

Музык. ком. в 3-х дейст. В. Бромме.

Гунильда Кастель Стеен-
дорф Каренина

Марион, ея дочь Светланова. Попова

Нанетта, камеристка Ма-
рион Шульженко

Фризенбург, министр Хенкин

Эрик, его сын Гедройц

Краг Вестергард Янет

Гаральд, его племянник Райский

Марион Де-Лорм танцов-
щица Белецкая

Кнут Берген

Фритьоф Ве-
ренсен

Гояльмф Нен-
сен

Фермон Гобсен

Иенс, Стюарт

Слуга Ромашкевич

Пост. гл. реж. Ф. С. Таганского

Дирижирует главн.

дирижер Н. А. Спиридонов

Балетмейстер А. С. Квятковский

Ведет спектакль Л. Г. Маленский

Кушнир

Шадурский

Нехорошев

Толин

Делямар

Ромашкевич

Пост. гл. реж. Ф. С. Таганского

Дирижирует главн.

дирижер Н. А. Спиридонов

Балетмейстер А. С. Квятковский

Ведет спектакль Л. Г. Маленский

Кушнир

Шадурский

Нехорошев

Толин

Делямар

Ромашкевич

Пост. гл. реж. Ф. С. Таганского

Дирижирует главн.

дирижер Н. А. Спиридонов

Балетмейстер А. С. Квятковский

Ведет спектакль Л. Г. Маленский

Кушнир

Шадурский

Нехорошев

Толин

Делямар

Ромашкевич

Пост. гл. реж. Ф. С. Таганского

Дирижирует главн.

дирижер Н. А. Спиридонов

Балетмейстер А. С. Квятковский

Ведет спектакль Л. Г. Маленский

Лайот, хозяин по-
стоялого двора Брянский

Пиروشка, его дочь Белецкая

Геза, старый слуга Шадурский

Директор отеля Толин

Постановка гл. реж. Ф. С. Таганского

Дирижирует гл. дириж.

Н. А. Спиридонов

Балетмейстер А. С. Квятковский

Прима-балерина Н. В. Пельцер

Ведет спектакль Л. Г. Маленский.

Жрица огня

Муз. комедия в 3-х действ.

Валентинова

Действ. лица:

Геквар, роджа Янет, Хенкин

Бангур, наследный принц

Таганский, Гедройц

Люсьен, его друг Лентовский

Анжель, сестра Люсьена

Наровская

Гудха, главный брамин Шадурский

Нэра, священная жрица

Светланова, Попова

Малхар, начальник полиции

Васильчиков

Бабу, сторож при храме

Таубэ, Толин

Постановка гл. режисера

Ф. С. Таганского

Дирижирует С. Д. Солящанский

Балетмейстер А. С. Квятковский

Прима-балерина Н. В. Пельцер

Ведет спектакль Л. Г. Маленский

Женихи

Муз. ком. в 3-х действ. муз. Дуна-
евского

Действующие лица:

Иван Самсонович Хенкин

Аграфена Саввишна Наровская

Филат Игнатьевич гробов-
щик Янет

Извозчик Васильчиков

Повар Таубе

Дьякон Мокренский

Роман Казимирович, мар-
кер Бразин

Жундриков Брянский

Монашка Меджи

Мадам Пендрик Каренина

Антип } подмастерья Шадурский

Ермолай } грабовщика Толин

Бобков } Делямар

Фининспектор Нехорошев

Старик Забайкалов

Преддомкома Гедройц

Постановка главного режи-
ссера Ф. С. Таганского

Директор А. Д. Солящанский

Художник Супонин

Балетмейстер Квятковский

Ведет спектакль Маленский

ВИЙШОВ З ДРУКУ ЧЕРГОВИЙ №
ГУМОРИСТИЧНОГО ЖУРНАЛУ

„ЧЕРВОНИЙ ПЕРЕЦЬ“

ВИМАГАЙТЕ У ВСІХ КІОСКАХ та ГАЗЕТЧИКІВ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 15 КОП.

**П
Е
Р
Е
Д
П
Л
А
Т
А
Н
А**

ПЕРЕДПЛАТА НА 1928 РІК

НОВЕ МИСТЕЦТВО

**ІЛЮСТРОВАННИЙ ТИЖНЕВИК ВИДАННЯ
ВІДДІЛУ МИСТЕЦТВ НКО УСРР**

МІСТИТЬ статті в справах театру, образотворчого мистецтва, музики й кіно, рецензії, хроніку мистецького життя

Програми й лібрето всіх харківських та київських театрів, списки п'єс дозволених вищим репертуарним комітетом

1928

**Р
І
К**

**КОНТОРА
Й РЕДАКЦІЯ:
ХАРКІВ,
ВУЛ. К. ЛІБ-
КНЕХТА, 9,
ТЕЛ. 1-68**

**УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ
на 1928 рік**

На 12 міс. 8 карб.

На 6 міс. 4 карб. 25 к.

На 3 міс. 2 карб. 25 к.